

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA J. TANČEVA
[E. TANCHEV] SECINĀJUMI,
sniegti 2018. gada 11. aprīlī¹

Lieta C-600/16 P

National Iranian Tanker Company
pret

Eiropas Savienības Padomi

Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku ar mērķi novērst kodolieroču izplatīšanu – Līdzekļu iesaldēšana – Prasība atcelt tiesību aktu – Lēmums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā pēc lēmuma par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā atcelšanas Savienības tiesās pēc būtības – LESD 266. pants – Savienības tiesību vispārējie principi – Pamattiesības – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punkts un 13. pants

I. Ievads

1. Šajā lietā Tiesai atkal tiek lūgts lemt par to Padomes noteikto ierobežojošo pasākumu atbilstību ES tiesību aktiem, kuru mērķis ir mudināt Irānas Islāma Republiku (turpmāk tekstā – “Irāna”) pildīt savas starptautiskās saistības attiecībā uz tās kodolieroču izplatīšanas darbībām, bet tajā ir iekļauts iepriekš vēl neaplūkots jautājums. Attiecīgie ierobežojošie pasākumi ir saistīti ar Padomes lēmumu atkārtoti iekļaut sarakstā kādu vienību, līdz ar to iesaldējot tās līdzekļus. Šis lēmums tika pieņemts neilgi pēc tam, kad Vispārējā tiesa atzina par nelikumīgu lēmumu par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, tādējādi uzdodot Padomei atbilstīgi LESD 266. panta noteikumiem “veikt vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu” Vispārējās tiesas spriedumu. Līdz ar to vēl neaplūkots jautājums ir šāds: ja Padome reaģē, atkārtoti iekļaujot sarakstā šo vienību, pamatojoties uz tiem pašiem iekļaušanas sarakstā kritērijiem, un ja faktiskā situācija nav mainījies pēc būtības, vai ar to citu ES tiesību principu starpā tiek pārkāptas arī vienības tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar lēmumu par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā?

2. Tas ir galvenais jautājums, kas izvirzīts šajā apelācijas sūdzībā, kuru *National Iranian Tanker Company* (turpmāk tekstā – “NITC”) iesniegusi par Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedumu *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-207/15, EU:T:2016:471, turpmāk tekstā – “spriedums NITC II”), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja NITC prasību atcelt noteiktus pasākumus, ar kuriem NITC tika atjaunota to ES personu un vienību sarakstā, kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi bija jāiesaldē situācijā, kad pret Irānu tika noteikti ierobežojošie pasākumi, lai novērstu kodolieroču izplatīšanu (turpmāk tekstā – “ierobežojošie pasākumi pret Irānu”).

¹ Oriģinālvaloda – angļu.

3. Savas apelācijas sūdzības pirmajā pamatā *NITC* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sprieduma *NITC II* 45.–64. un 68. pantā konstatējot, ka Padome, pieņemot lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, nav pārkāpusi *res judicata*, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības un galīguma principus, kā arī Hartas 47. pantā garantētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

4. *NITC* argumentu pamatā ir apgalvojums, ka tiktāl, ciktāl Padomei ir neierobežota vara pārveidot vienu un to pašu faktisko apgalvojumu juridisko raksturu, lai nodrošinātu atbilstību iekļaušanas sarakstā kritērijiem, apstākļos, kad Vispārējā tiesa galīgā un saistošā spriedumā ir atzinusi, ka ar šiem faktiskajiem apgalvojumiem nevarēja tikt pamatots lēmums par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, un kopš lēmuma par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā pieņemšanas apstākļi nav mainījušies, lietas dalībnieka tiesības uz faktisku un efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar šo pirmo spriedumu ir bezjēdzīgas. *NITC* apgalvo, ka tas tā ir, jo lietas dalībnieks ir spiests vēlreiz vērsties tiesā ar to pašu prasību, kurā pēc būtības ir tādi paši faktiskie un juridiskie aspekti, un tas ir neētiski attiecībā pret tiesiskumu Savienības tiesību sistēmā.

5. Padome apstrīd *NITC* argumentus, atsaucoties galvenokārt uz lietām *Kadi*², *OMPI*³ un *Interporc*⁴ un rīcības brīvību, kas tai piešķirta ar LESD 266. pantu attiecībā uz pieļaujamiem pasākumiem, kurus tā var veikt, ja ES tiesas saskaņā ar LESD 264. pantu ir atcēlušas attiecīgo tiesību aktu.

6. Līdz ar to, ņemot vērā Tiesas lūgumu, šajos secinājumos galvenā uzmanība tiks pievērsta apelācijas sūdzības pirmajam pamatam.

7. Ir vērts atzīmēt, ka šī apelācijas sūdzība ir pirmā no lietu sērijas, kuras pašlaik tiek izskatītas Tiesā un kurās prasītājs apgalvo, ka ES tiesību aizsardzības struktūra vismaz ierobežojošo pasākumu kontekstā ir jāinterpretē atkārtoti, ņemot vērā tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un citus ES tiesību principus⁵. Tādējādi šī lieta sniedz Tiesai iespēju attīstīt savu judikatūru, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu efektīvu tiesību aizsardzību privātiem tiesvedību dalībniekiem Eiropas Savienībā.

II. Tiesvedības priekšvēsture

8. *NITC* ir Irānas sabiedrība, kas specializējusies jēlnaftas un gāzes kravu pārvadāšanā. Tai ir viena no lielākajām naftas tankkuģu flotēm pasaulē. Naftas tankkuģi ir kuģi, kas paredzēti izlejamas naftas pārvadāšanai.

9. Pēc vairākām rezolūcijām, ar kurām tika noteikti pasākumi, lai mudinātu Irānu ievērot savas starptautiskās saistības attiecībā uz kodolieroču izplatīšanu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome (turpmāk tekstā – “ANO DP”) 2010. gada 9. jūnijā pieņēma Rezolūciju 1929 (2010) (turpmāk tekstā – “Rezolūcija 1929”), kurā tika noteikti stingrāki pasākumi pret Irānu, “ņemot vērā iespējamo saikni starp Irānas ienākumiem no enerģētikas nozares un Irānas veiktu ar kodolieroču izplatīšanu saistītu darbību finansēšanu”⁶. Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā aicināja Padomi veikt pasākumus, ar ko īsteno Rezolūciju 1929, un papildu pasākumus, kuros galvenajai uzmanībai tostarp bija jābūt pievērsta svarīgākajiem naftas un gāzes rūpniecības sektoriem⁷.

2 Spriedumi, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, un 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518.

3 Spriedums, 2008. gada 23. oktobris, *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, T-256/07, EU:T:2008:461.

4 Spriedums, 2003. gada 6. marts, *Interporc Im- und Export*/Komisija, C-41/00 P, EU:C:2003:125.

5 Skat. *Bank Tejarat*/Padome, C-248/17 P, izskatīšanā, un *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* u.c./Padome, C-225/17 P, izskatīšanā.

6 Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1929 (2010), ko Drošības padome pieņēma savā 6335. sanāksmē 2010. gada 9. jūnijā, 17. apsvērumus.

7 Eiropadomes secinājumi, *EUCO* 13/10, 2010. gada 17. jūnijs, II pielikuma “Deklarācija par Irānu” 4. punkts.

10. Padome 2010. gada 26. jūlijā pieņēma Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (turpmāk tekstā – “Lēmums 2010/413”)⁸. Šī lēmuma II pielikumā ir uzskaitītas tās personas un vienības, kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi tiek iesaldēti, bet kas nav Apvienoto Nāciju Organizācijas izraudzītās personas un vienības⁹.

11. Padome 2012. gada 23. janvārī pieņēma Lēmumu 2012/35/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413 (turpmāk tekstā – “Lēmums 2012/35”)¹⁰, lai stiprinātu ierobežojošos pasākumus pret Irānu, paužot nopietnas un padziļinātas bažas par Irānas kodolprogrammas raksturu¹¹. Šī lēmuma preambulas 13. apsvērumā ir noteikts, ka līdzekļu iesaldēšana “būtu jāpieņemo vēl citām personām un struktūrām, kas sniedz atbalstu Irānas valdībai, radot tai iespēju veikt ar kodolieroču izplatīšanu saistītas darbības vai kodolieroču nogādes sistēmu izstrādi, *jo īpaši personām un struktūrām, kas sniedz finansiālu, loģistikas vai materiālu atbalstu Irānas valdībai*”¹².

12. Ar Lēmumu 2012/35 tādējādi Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punktam ir pievienots šāds apakšpunkts, kurā ir paredzēta turpmāk minēto personu un vienību līdzekļu iesaldēšana:

“c) citas I pielikumā neietvertas personas un struktūras, *kas sniedz atbalstu Irānas valdībai*, un ar tām saistītas personas un struktūras, kā uzskaitīts II pielikumā”¹³.

13. Padome 2012. gada 23. martā pieņēma Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 267/2012”)¹⁴. Lai piemērotu Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktu (kas grozīts ar Lēmumu 2012/35¹⁵), Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punktā ir paredzēts iesaldēt līdzekļus un saimnieciskos resursus personām, vienībām un struktūrām, kas uzskaitītas tās IX pielikumā un kas ir apzinātas kā tādas, kuras:

“d) ir citas personas, vienības vai struktūras, *kas sniedz atbalstu, piemēram, materiālu atbalstu, loģistikas vai finansiālu atbalstu, Irānas valdībai*, un personas un vienības, kas ir saistītas ar tām”¹⁶.

8 OV 2010, L 195, 39. lpp. Šī lēmuma preambulas 22. apsvērumā ir atsauce uz Rezolūciju 1929 un iespējamo saikni starp Irānas ienākumiem no enerģētikas nozares un ar kodolieroču izplatīšanu saistītu darbību finansēšanu.

9 Skat. Lēmuma 2010/413 23. panta 2. punktu, 24. panta 2. punktu un 25. panta 1. punktu.

10 OV 2012, L 19, 22. lpp. Šī lēmuma preambulas 8. apsvērumā ir vairākkārt minēta iespējamā saikne starp Irānas ienākumiem no enerģētikas nozares un ar kodolieroču izplatīšanu saistītu darbību finansēšanu, kā uzsvērts Rezolūcijā 1929.

11 Skat. Lēmuma 2012/35 preambulas 5. un 6. apsvērumu.

12 Mans izcēlums.

13 Lēmuma 2012/35 1. panta 7. punkta a) apakšpunkta ii) punkts. Mans izcēlums. Ar šī lēmuma 1. panta 8. punktu tika aizstāts Lēmuma 2010/413 24. panta 2. punkts, lai noteiktu, ka, ja Padome nolemj uz kādu personu vai vienību attiecināt pasākumus, kas tostarp minēti 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā, tai ir jāveic attiecīgi grozījumi arī II pielikumā.

14 OV 2012, L 88, 1. lpp.

15 Skat. Regulas Nr. 267/2012 preambulas 11. apsvērumu.

16 Mans izcēlums. Saskaņā ar Regulas Nr. 267/2012 46. panta 2. punktu, ja Padome izlemj uz fizisku vai juridisku personu, vienību vai struktūru attiecināt tostarp 23. panta 2. punktā minētos pasākumus, tai ir jāveic attiecīgi grozījumi IX pielikumā.

A. Pirmreizējā iekļaušana sarakstā

14. Padome 2012. gada 15. oktobrī pieņēma Lēmumu 2012/635/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (turpmāk tekstā – “Lēmums 2012/635”)¹⁷. Padome uzskatīja, ka ir jānosaka papildu ierobežojoši pasākumi pret Irānu, ņemot vērā to, ka tā nav nopietni iesaistījusies sarunās, lai novērstu starptautiskā mēroga bažas par tās kodolprogrammu¹⁸. Šī lēmuma preambulas 16. apsvērumā ir norādīts, ka “jo īpaši vienības, kuras ir Irānas valsts īpašumā un kuras darbojas naftas un gāzes nozarē”, ir jāiekļauj to personu un vienību sarakstā, uz ko attiecinā Lēmuma 2010/413 II pielikumā izklāstītos ierobežojošos pasākumus, “tā kā tās nodrošina būtisku ienākumu avotu Irānas valdībai”.

15. Šajā nolūkā ar Lēmuma 2012/635 1. panta 8. punkta a) apakšpunktu tika aizstāts Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts tā, lai noteiktu, ka ierobežojošie pasākumi ir attiecināmi uz “cit[ām] I pielikumā neietvert[ām] person[ām] un struktūr[ām], kas sniedz atbalstu Irānas valdībai, un vienīb[ām], kuras ir to īpašumā vai kontrolē, vai ar tām saistīt[ām] person[ām] un struktūr[ām], kā uzskaitīts II pielikumā”. Ar Lēmuma 2012/635 2. pantu *NITC* tika iekļauta Lēmuma 2010/413 II pielikumā ietvertajā to personu un vienību sarakstā, kuras tostarp atbalsta Irānas valdību¹⁹.

16. Turklāt Padome 2012. gada 15. oktobrī pieņēma Regulu (ES) Nr. 945/2012, ar ko īsteno Regulu Nr. 267/2012 (turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula Nr. 945/2012”)²⁰. Ņemot vērā situāciju Irānā un saskaņā ar Lēmumu 2012/635, Padome uzskatīja, ka ierobežojošie pasākumi, kas izklāstīti Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā, būtu jāattiecinā vēl uz citām personām un vienībām²¹. Ar šīs īstenošanas regulas 1. pantu *NITC* tika iekļauta Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā ietvertajā to personu un vienību sarakstā, kuras tostarp atbalsta Irānas valdību²².

17. *NITC* tika ietverta Lēmumā 2012/635 un Īstenošanas regulā Nr. 945/2012, pamatojoties uz iekļaušanas sarakstā kritēriju, kas noteikts Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā (turpmāk tekstā – “pirmreizējā iekļaušana sarakstā”), šādu iemeslu dēļ:

“Tas atrodas Irānas valdības faktiskā kontrolē. Sniedz finanšu atbalstu Irānas valdībai, izmantojot akcionārus, kuri saglabā saikni ar valdību.”

18. 2012. gada 16. oktobrī Padome paziņoja *NITC* par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā. Sekoja vēstuļu apmaiņa starp *NITC* un Padomi²³.

19. 2012. gada 21. decembrī Padome pieņēma Regulu Nr. 1263/2012, ar ko groza Regulu Nr. 267/2012 (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1263/2012”)²⁴. Ar Regulu Nr. 1263/2012 tostarp Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts tika aizstāts ar šādu: “ir citas personas, vienības vai struktūras, kas Irānas valdībai *sniedz atbalstu, piemēram, materiālu atbalstu, loģistikas vai finansiālu atbalstu*, un vienības, ko tās kontrolē, vai personas un vienības, kas ir saistītas ar tām”²⁵. Tādējādi tas neietekmēja iekļaušanas sarakstā kritēriju, kas tika piemērots *NITC*.

17 OV 2012, L 282, 58. lpp.

18 Lēmuma 2012/635 preambulas 5. apsvērumš.

19 Lēmuma 2012/635 pielikuma B daļas “Vienības” 31. punkts.

20 OV 2012, L 282, 16. lpp.

21 Īstenošanas regulas Nr. 945/2012 preambulas 2. apsvērumš.

22 Īstenošanas regulas Nr. 945/2012 pielikuma B daļas “Vienības” 31. punkts.

23 Skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *National Iranian Tanker Company*/Padome, T-565/12, EU:T:2014:608, 16.–18. punkts.

24 OV 2012, L 356, 34. lpp.

25 Regula Nr. 1263/2012, 1. panta 11. punkta a) apakšpunkts. Mans izcēlums.

20. *NITC* 2012. gada 27. decembrī cēla prasību Vispārējā tiesā, lūdzot atcelt Lēmumu 2012/635 un Īstenošanas regulu Nr. 945/2012, ciktāl šie tiesību akti attiecās uz *NITC*.

B. Vispārējās tiesas spriedums *NITC I*

21. Ar savu 2014. gada 3. jūlija spriedumu *National Iranian Tanker Company/Padome* (T-565/12, EU:T:2014:608, turpmāk tekstā – “spriedums *NITC I*”) Vispārējā tiesa apmierināja *NITC* pirmo pamatu par to, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka ir izpildīts iekļaušanas sarakstā kritērijs, lai *NITC* varētu tikt iekļauta sarakstā²⁶.

22. Tā kā spriedums *NITC I* ir galvenais jautājums šajā lietā, es uzskatu par lietderīgu sīkāk izklāstīt Vispārējās tiesas apsvērumus.

23. Pirmkārt, Vispārējā tiesa noraidīja Padomes argumentu, kas tika izvirzīts tiesas sēdē, ka *NITC* iesaistīšanās Irānas naftas un gāzes nozarē, īstenojot savu uzņēmējdarbību saistībā ar Irānā ražotas jēlnaftas pārvadāšanu, pats par sevi ir pietiekams pierādījums, ka *NITC* ir sniegusi finanšu atbalstu Irānas valdībai, jo naftas pārvadāšana nav saistīta ar apgalvotās saiknes starp *NITC* akcionāriem un šo valdību pastāvēšanu²⁷.

24. Vispārējā tiesa arī noraidīja Padomes argumentu, kas tika izvirzīts tiesas sēdē, ka *NITC* pēc tās privatizācijas ir palikusi *National Iranian Oil Company* (turpmāk tekstā – “*NIOC*”) kontrolē, kas ir vienība, kura pilnībā pieder Irānas valstij un uz kuru arī ir attiecināti ierobežojoši pasākumi sakarā ar finanšu atbalsta sniegšanu Irānas valdībai. Vispārējā tiesa nonāca pie šāda secinājuma, jo pamatojumā *NITC* iekļaušanai sarakstā nav atsauces ne uz vienu netiešu finanšu atbalstu, kas izrietētu no saiknes starp *NITC* un *NIOC*²⁸.

25. Vispārējā tiesa arī noteica: “Turklāt un katrā ziņā, ciktāl iepriekš minēto Padomes argumentu mērķis ir pierādīt, ka prasītāja Irānas valdībai sniedz netiešu finanšu atbalstu, jo tā nodarbojas ar Irānā ražotas jēlnaftas un gāzes pārvadāšanu, ir jākonstatē, ka piemērojamajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēts kritērijs, kas ir saistīts ar finanšu atbalsta sniegšanu Irānas valdībai, nevis netieša finanšu atbalsta sniegšanu. Tādējādi pretēji Padomes apgalvojumiem *nevar tikt uzskatīts, ka vienīgi tā apstākļa dēļ, ka prasītāja savas pārvadāšanas darbības dēļ ir saistīta ar Irānas naftas un gāzes nozari, kas ir viens no galvenajiem Irānas valdības ienākumu avotiem, ir piemērojams juridiskais kritērijs, kurš ir saistīts ar finanšu atbalsta sniegšanu šai valdībai*”²⁹.

26. Turklāt attiecībā uz *NITC* īpašumtiesību struktūru Vispārējā tiesa uzskatīja, ka nevienā no trīs dalībvalstu iesniegtajiem priekšlikumiem par iekļaušanu sarakstā, ne arī citos Padomes lietas materiālos ietvertajos dokumentos nav identificēti *NITC* akcionāri un tie nesatur “ne mazāko norādi”, uz ko varētu balstīt izvirzītos pamatus³⁰. Šajā ziņā Vispārējā tiesa nolēma, ka Padome nevarēja atsaukties uz konkrētiem faktiskajiem argumentiem, tostarp uz to, ka *NITC* akcionāri ir trīs valsts pensiju fondi, proti, ka 33 % no *NITC* kapitāla pieder Valsts pensiju fondam, 33 % – Sociālās apdrošināšanas pensiju fondam un 33 % – *NIOC* pensiju un uzkrājumu fondam, jo šie argumenti netika iekļauti Padomes lietas materiālos un savlaicīgi netika darīti zināmi *NITC*³¹.

26 Spriedums *NITC I*, 66. punkts. Vispārējā tiesa noraidīja *NITC* otro pamatu, kurā apgalvots, ka ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu; turpat, 35.–47. punkts. Apmierinājusi pirmo pamatu, tā neizskatīja pārējos pamatus; turpat, 67. punkts.

27 Spriedums *NITC I*, 58. punkts.

28 Spriedums *NITC I*, 59. punkts.

29 Spriedums *NITC I*, 60. punkts. Mans izcēlums.

30 Spriedums *NITC I*, 61. punkts.

31 Spriedums *NITC I*, 62. punkts (attiecībā uz 51. un 52. punktu).

27. Līdz ar to Vispārējā tiesa konstatēja, ka materiālos, kurus varētu ņemt vērā, nav ietverts neviens pierādījums, ar ko būtu iespējams pierādīt izvirzītos pamatus, un tāpēc pirmreizējā iekļaušana sarakstā ir jāatceļ³².

28. Attiecībā uz atcelšanas seku pielāgošanu laikā Vispārējā tiesa noraidīja *NITC* argumentu, ka tai būtu jāstājas spēkā nekavējoties, jo tas ļautu *NITC* pārvest visus savus līdzekļus vai to daļu ārpus ES teritorijas, un Padome vajadzības gadījumā nevarētu savlaicīgi piemērot LESD 266. pantu, lai izlabotu spriedumā konstatētos trūkumus, un tādējādi varētu tikt radīts nopietns un neatgriezenisks kaitējums jebkādas līdzekļu iesaldēšanas, ko Padome nākotnē varētu izlemt piemērot attiecībā uz *NITC*, efektivitātei³³.

29. Attiecībā uz LESD 266. panta piemērošanu Vispārējā tiesa norādīja, ka “prasītājas nosaukuma iekļaušanas sarakstos atcelšana ar šo spriedumu izriet no fakta, ka šīs iekļaušanas pamatojums nav balstīts uz pietiekamiem pierādījumiem. Lai gan Padomei ir jālemj par šī sprieduma izpildes pasākumiem, prasītājas nosaukuma iekļaušana sarakstos no jauna nevar tikt automātiski izslēgta. Faktiski, īstenojot šo jauno pārbaudi, Padome var iekļaut prasītājas nosaukumu sarakstos vēlreiz, pamatojoties uz motīviem, kas ir juridiski pietiekami pamatoti”³⁴.

30. Ņemot vērā iepriekš minēto, Vispārējā tiesa nosprieda, ka attiecīgo ierobežojošo pasākumu radītās sekas attiecībā uz *NITC* būtu jā saglabā līdz apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņa beigām, kā noteikts statūtu 56. panta pirmajā daļā, vai, ja šajā termiņā ir iesniegta apelācijas sūdzība, līdz tās noraidīšanai³⁵.

31. Padome apelācijas sūdzību par spriedumu *NITC I* neiesniedza. Tāpēc lēmuma par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā atcelšana stājas spēkā 2014. gada 20. septembrī³⁶.

C. Otrreizējā iekļaušana sarakstā

32. Aptuveni mēnesi vēlāk, 2014. gada 23. oktobra vēstulē Padome paziņoja *NITC*, ka tā plāno to atkārtoti iekļaut sarakstā atbilstoši Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā noteiktajam iekļaušanas sarakstā kritērijam, kas attiecas uz personām un vienībām, kuras atbalsta Irānas valdību. Tas bija tas pats iekļaušanas sarakstā kritērijs, kas bija ticis izmantots lēmumā par iekļaušanu sarakstā, ko Vispārējā tiesa bija atcēlusi ar spriedumu *NITC I*.

32 Spriedums *NITC I*, 64.–67. punkts.

33 Spriedums *NITC I*, 77. punkts.

34 Spriedums *NITC I*, 77. punkts (citāti izlaisti).

35 Spriedums *NITC I*, 78. punkts.

36 Saskaņā ar Tiesas rīcībā esošo informāciju lietas dalībniekiem par spriedumu *NITC I* tika paziņots 2014. gada 9. jūlijā. Ievērojot statūtu 56. panta pirmajā daļā noteikto termiņu (divi mēneši plus desmit dienas, ņemot vērā attālumu), lēmuma par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā radītās sekas attiecībā uz *NITC* palika spēkā līdz 2014. gada 19. septembrim.

33. Sekoja vēstuļu apmaiņa starp *NITC* un Padomi³⁷. Proti, Padome 2014. gada 27. oktobrī nosūtīja *NITC* sešas e-pasta vēstules kopā ar pavaddokumentiem, kas minēti Padomes 2014. gada 23. oktobra vēstulē. Šajos pavaddokumentos bija iekļauta informācija par *NITC* akcionāru pensiju fondiem un *NITC* naftas pārvaldīšanas darbībām, lielākajai daļai šo dokumentu nebija oficiāla datuma³⁸, un vienu no tiem Padome bija iesniegusi Vispārējai tiesai, tai taisot spriedumu *NITC I*³⁹.

34. Padome 2015. gada 5. februāra vēstulē nosūtīja *NITC* deklasificētu izrakstu no priekšlikuma par tās atkārtotu iekļaušanu sarakstā (turpmāk tekstā – “priekšlikums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā”)⁴⁰. Sadaļā par finanšu atbalstu Irānas valdībai, izmantojot *NITC* akcionārus, kuri pieder valstij vai kurus kontrolē valsts, priekšlikumā par atkārtotu iekļaušanu sarakstā bija norādīts, ka saskaņā ar *NITC* oficiālu dokumentu, kas datēts ar 2006. gada 21. augustu, *NITC* pieder trim pensiju fondiem – Valsts pensiju fondam (33 %), Sociālās nodrošināšanas organizācijai (33 %) un Naftas industrijas darbinieku pensiju un uzkrājumu fondam (34 %) – kas tika sīkāk aplūkots, izmantojot saites uz publiskos avotos pieejamu informāciju un vairākus iepriekšminētos pavaddokumentus⁴¹.

35. Priekšlikuma par atkārtotu iekļaušanu sarakstā sadaļā par to, ka *NITC* sniedz loģistikas atbalstu Irānas valdībai, pārvaldādot Irānas naftas produktus, bija norādīts, ka saskaņā ar *NITC* vēstuli ES Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos *NITC* ir pasaulē vadošais tankkuģu kuģniecības uzņēmums, kura darbība ietver tikai jēlnaftas pārvaldīšanu⁴². *NITC* veiktās pārvaldīšanas darbības apliecināja arī atsauce uz *NIOC* tīmekļa vietni un saite uz Kara pētniecības institūta 2012. gada publikāciju, ko Padome bija iesniegusi Vispārējā tiesā, pirms tā bija pasludinājusi spriedumu *NITC I*, par to, ka *NITC* 2011. gadā ir pārvaldījusi gandrīz pusi no Irānā iegūtās jēlnaftas⁴³. Priekšlikumā par atkārtotu iekļaušanu sarakstā tika norādīts, ka, tā kā nafta ir ļoti būtisks ienākumu avots Irānas valdībai, *NITC* veiktā naftas pārvaldīšana uz eksporta tirgiem un izplatīšana uz ostām un salām ir šīs valdības galvenā interese loģistikas ziņā un naftas tirdzniecības neatņemama sastāvdaļa⁴⁴. Turklāt, kā norādīts šajā priekšlikumā par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, ziņojumos par jaunumiem minēts, ka Irānas valdība naftas eksporta jomā ir atkarīga no *NITC*, norādot saites uz pieciem šādiem ziņojumiem (trīs no tiem datēti pirms *NITC* sākotnējās iekļaušanas sarakstā), kā arī uz vienu ziņojumu par *NITC* pārvaldīšanas darbībām pēc sprieduma *NITC I* pasludināšanas⁴⁵.

36. Savos apsvērumos *NITC* apgalvo, ka visa būtiskā informācija, uz ko Padome pamatojās, to atkārtoti iekļaujot sarakstā, ir un bija publiski pieejama vai to bija sniegusi *NITC* sarakstē starp *NITC* un ES.

37 Skatīt sprieduma *NITC I* 23.–29. punktu.

38 Pavaddokumenti, kas tika pievienoti *NITC* kopā ar šo apelācijas sūdzību iesniegtajiem dokumentiem, bija šādi: 1) raksts “Divestment of State Companies in Iran” [Valsts uzņēmumu atsavināšana Irānā] (bez datuma, *RELEX* datums: 2013. gada 20. decembris); 2) raksts “New Labor Minister ends Saeed Mortazavi’s appointment on the Social Security Organization’s Board of Trustees” [Jaunais darba lietu ministrs atceļ *Saeed Mortazavi* iecelšanu Sociālās nodrošināšanas organizācijas valdē], “Iran Daily Brief” (2013. gada 19. augusts, *RELEX* datums: 2014. gada 16. oktobris); 3) izsvilkums no Sociālās nodrošināšanas organizācijas tīmekļa vietnes par direktoru padomes sastāvu (piekļuves datums: 2014. gada 13. oktobris, *RELEX* datums: 2014. gada 16. oktobris); 4) teksts “Social Security Law of the Islamic Republic of Iran” [Irānas Islāma Republikas Sociālās nodrošināšanas likums] (bez datuma, *RELEX* datums: 2014. gada 16. oktobris); 5) *Dun & Bradstreet* ziņojums par Sociālās nodrošināšanas organizāciju (bez datuma, *RELEX* datums: 2014. gada 16. oktobris); 6) *Dun & Bradstreet* ziņojums par valsts civildienesta ierēdņu pensiju fondu (bez datuma, *RELEX* datums: 2014. gada 16. oktobris); 7) izsvilkuma no intervijas ar bijušo *NITC* priekšsēdētāju Soori k-gu neoficiāls tulkojums (bez datuma, *RELEX* datums: 2014. gada 16. oktobris); 8) *NITC* vēstule ES Augstajai pārstāvei baronesei *C. Ashton*, “*NITC* paziņojums saistībā ar *Lloyd’s List* 2012. gada 18. janvāra rakstu “*NITC* to be targeted by sanctions” [*NITC* piemēros sankcijas]” (2012. gada 19. janvāris, *RELEX* datums: 2014. gada 16. oktobris) un 9) izsvilkums no *NIOC* tīmekļa vietnes, kurā uzskaitītas *NITC* kā viena no *NIOC* meitasuzņēmumiem veiktās darbības (piekļuves datums: 2014. gada 12. februāris, *RELEX* datums: 2014. gada 16. oktobris). *RELEX* apzīmē Padomes Ārlietu padomnieku darba grupu.

39 Vispārējā tiesa 38. zemsvītras piezīmes 8. punktā norādīto vēstuli, sprieduma daļā attiecībā uz *NITC* pamata par it kā neizpildītu pienākumu norādīt pamatojumu pārbaudi: skat. spriedumu *NITC I*, 10. un 34. punkts.

40 Izsvilkums no COREU CFSP/0084/14, Doc 16211/14 LIMITE, 2014. gada 27. novembris, kas pievienots *NITC* šajā apelācijas sūdzībā paustajiem apsvērumiem (turpmāk tekstā – “priekšlikums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā”).

41 Priekšlikums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, 1.–6. punkts.

42 Priekšlikums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, 7. punkts.

43 Priekšlikums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, 8. punkts. Skat. sprieduma *NITC I* 50. punktu.

44 Priekšlikums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, 9. punkts.

45 Priekšlikums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, 11. punkts (kurā citētas saites uz ziņojumiem par jaunumiem, kas (norādīšanas kārtībā) datēti ar 2012. gada 21. jūniju, 2012. gada 17. aprīli, 2013. gada 11. decembri, 2012. gada 15. novembri, 2012. gada 16. aprīli (43. zemsvītras piezīme un iepriekš minētais saistītais teksts) un 2014. gada 11. jūliju).

37. Padome 2015. gada 12. februārī pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2015/236, ar ko groza Lēmumu 2010/413 (turpmāk tekstā – “Lēmums 2015/236”)⁴⁶, un Regulu (ES) 2015/230, ar ko īsteno Regulu Nr. 267/2012 (turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula 2015/230”)⁴⁷. Ar šiem pasākumiem (turpmāk tekstā visi kopā – “apstrīdētie pasākumi”) Padome atkārtoti iekļāva *NITC* Lēmuma 2010/413 II pielikumā⁴⁸ un Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā⁴⁹ atbilstīgi iekļaušanas sarakstā kritērijam, kas noteikts Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā attiecībā uz personām un vienībām, kuras atbalsta Irānas valdību. Kā minēts iepriekš, tas bija tas pats iekļaušanas sarakstā kritērijs, uz kuru bija balstīta pirmreizējā iekļaušana sarakstā.

38. *NITC* tika atkārtoti iekļauta sarakstā ar Lēmumu 2015/236 un Īstenošanas regulu 2015/230 (turpmāk tekstā – “otrrreizējā iekļaušana sarakstā”) šādu iemeslu dēļ:

“*National Iranian Tanker Company* sniedz finanšu atbalstu Irānas valdībai ar savu akcionāru, valsts kontrolētu vienību – Irānas Valsts pensiju fonda, Irānas Sociālās apdrošināšanas organizācijas un Naftas rūpniecības darbinieku pensiju un uzkrājumu fonda – starpniecību. Turklāt *NITC* ir viens no lielākajiem jēlnaftas pārvadātāju operatoriem pasaulē un viens no galvenajiem Irānas jēlnaftas pārvadātājiem. Tādējādi *NITC* sniedz loģistikas atbalstu Irānas valdībai, pārvadājot Irānas naftu.”

39. Attiecīgi *NITC* atkārtotā iekļaušana sarakstā bija balstīta uz diviem pamatiem. Pirmais pamats attiecās uz *NITC* sniegto finansiālo atbalstu Irānas valdībai ar akcionāru starpniecību. Tas bija tas pats pamats, kas tika izmantots, pirmoreiz iekļaujot sarakstā, mazliet izmainot formulējumu un pievienojot trīs pensiju fondu nosaukumus, kuri ir *NITC* akcionāri. Otrais pamats attiecās uz *NITC* sniegto loģistikas atbalstu Irānas valdībai ar savu saimniecisko darbību, pārvadājot Irānas naftu. Spriedumā *NITC I* Vispārējā tiesa pēc būtības nosprieda, ka vienīgi ar faktu, ka *NITC* pārvadā Irānas naftu, nepietiek, lai apgalvotu, ka tiek sniegts finansiāls atbalsts Irānas valdībai, bet tai netika prasīts izskatīt, vai tas tā ir arī saistībā ar loģistikas atbalstu⁵⁰.

40. Padome 2015. gada 16. februārī paziņoja *NITC* par otrreizējo iekļaušanu sarakstā⁵¹.

41. Jāatzīmē, ka 2016. gada 16. janvārī Padome apturēja *NITC* atkārtoto iekļaušanu Lēmumā 2015/236⁵² un svītvoja tās atkārtoto iekļaušanu Īstenošanas regulā 2015/230^{53,54}. Tas notika, ņemot vērā plašāku kontekstu – Kopīgo visaptverošo rīcības plānu (turpmāk tekstā – “*JCPOA*”)⁵⁵, par ko vienojušās E3/ES+3 valstis⁵⁶ un Irāna un kurā paredzēts ilgtermiņa risinājums Irānas kodolprogrammas jautājumā un ANO DP, ES un valstu sankciju saistībā ar Irānas kodolprogrammu visaptveroša atcelšana⁵⁷.

46 OV 2015, L 39, 18. lpp.

47 OV 2015, L 39, 3. lpp.

48 Lēmuma 2015/236 pielikuma B daļas “Vienības” 140. punkts.

49 Īstenošanas regulas 2015/230 pielikuma B daļas “Vienības” 140. punkts.

50 Skatīt 25. punktu iepriekš.

51 Spriedums *NITC II*, 32. punkts.

52 Padomes Lēmums (KĀDP) 2015/1863 (2015. gada 18. oktobris), ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV 2015, L 274, 174. lpp.), 1. panta 16. punkts.

53 Padomes Īstenošanas regula (ES) 2015/1862, ar ko īsteno Regulu Nr. 267/2012 (OV 2015, L 274, 161. lpp.), 1. pants.

54 Padomes Lēmums (KĀDP) 2016/37 (2016. gada 16. janvāris) par datumu, no kura piemēro Lēmumu 2015/1863 (OV 2016, L 11 I, 1. lpp.); informācija par datumu, no kura piemēro Padomes Regulu (ES) 2015/1861, ar ko groza Regulu Nr. 267/2012, un Īstenošanas regulu 2015/1862 (OV 2016, CI 15, 1. lpp.).

55 Pieejami vietnē: <http://www.consilium.europa.eu/en/policies/sanctions/iran/jcpoa-restrictive-measures/>.

56 Ķīna, Francija, Vācija, Krievijas Federācija, Apvienotā Karaliste un Amerikas Savienotās Valstis kopā ar ES Augsto pārstāvi.

57 Skat. Informatīvo ziņojumu par ES sankcijām, kas jāatceļ saskaņā ar Kopīgo visaptverošo rīcības plānu (*JCPOA*), Brisele, 2016. gada 16. janvāris, pedējoreiz atjaunināts 2017. gada 3. augustā, SN 10176/1/17 REV 1, pieejams iepriekš 55. zemsvītras piezīmē minētajā vietnē.

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un spriedums NITC II

42. *NITC* 2015. gada 24. aprīlī cēla prasību Vispārējā tiesā, lūdzot atcelt pret to vērstos apstrīdētos pasākumus.

43. 2015. gada 24. aprīlī *NITC* iesniedza arī pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, lūdzot apturēt pret to vēsto apstrīdēto pasākumu piemērošanu.

A. Vispārējās tiesas priekšsēdētāja rīkojums *NITC II*

44. Ar 2015. gada 16. jūlija rīkojumu *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-207/15 R, EU:T:2015:535) (turpmāk tekstā – “rīkojums *NITC II*”) Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja *NITC* pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, konstatējot, ka nav izpildīti nosacījumi par interešu līdzsvarošanu un steidzamību⁵⁸. Tomēr priekšsēdētājs uzskatīja, ka ir izpildīts nosacījums par *prima facie* lietu, jo no lietas dalībnieku argumentiem izrietēja, ka pastāv juridiskas domstarpības par Hartas 47. panta un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 13. panta tvērumu, abos no kuriem esot paredzētas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, tas ir, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā “gan praksē, gan tiesībās”⁵⁹.

45. Tā kā rīkojumā *NITC II* ir minēti lietas dalībnieku argumenti šajā lietā, es izklāstīšu priekšsēdētāja apsvērumus par šo jautājumu.

46. Proti, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs norādīja, ka, ja Padome ir tiesīga balstīties uz judikatūru par LESD 266. pantu, lai izlabotu konstatēto nelikumību, kas noveda pie ierobežojošā pasākuma atcelšanas, nosakot jaunu pasākumu, kuram ir tāda pati praktiska ietekme kā iepriekšējam pasākumam un kura ietvaros faktiskā situācija nemainās pēc būtības, Padome, sistemātiski iesniedzot apelācijas sūdzības, būtu varējusi atstāt spēkā nepārtrauktu ierobežojošo pasākumu virkni, pat ja nebūtu šo pasākumu pamatā esošo faktisko apstākļu un to atcelšanas, kas mainīja situāciju pēc būtības⁶⁰.

47. Kā norāda Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, šajā situācijā radās jautājums, vai tiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību ir laika ierobežojums, kura dēļ Padomei būtu vajadzējis visus apsvērumus un pierādījumus iekļaut savā lēmumā par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā un kas tajā gadījumā, ja ES tiesas noraidītu šos apsvērumus un pierādījumus, neļautu tos izmantot, lai pamatotu tā paša lietas dalībnieka atkārtotu iekļaušanu sarakstā. Viņš norādīja, ka šī lieta šķietami parāda, ka šāds laika ierobežojums ir vajadzīgs, jo neizskatās, ka laikposmā no pirmreizējās iekļaušanas sarakstā 2012. gadā līdz atkārtotai iekļaušanai 2015. gadā būtu notikušas pārmaiņas *NITC* veiktajā saimnieciskajā darbībā, pārveidojot Irānas naftu, un *NITC* akcionāru sastāvā. Viņš arī norādīja, ka pierādījumos (izņemot vienu vēlāk izdotu dokumentu), ar kuriem tika pamatota atkārtota iekļaušana sarakstā un kurus savos apsvērumos pirms *NITC* pirmās iekļaušanas sarakstā minēja Padome, nav nekā jauna⁶¹.

48. Vispārējās tiesas priekšsēdētājs arī norādīja, ka *NITC* nebija pamata apgalvot, ka spriedums *NITC I*, strikti vērtējot, ir *res judicata*, jo, ņemot vērā tā pieņemšanas datumu, lēmums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā attiecās uz citu *NITC* saimnieciskās darbības laikposmu nekā lēmums par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā. Tomēr viņš norādīja, ka darbība (Irānas naftas pārveidošana) ir palikusi nemainīga pēc būtības un Padome ir pieņēmusi lēmumu par *NITC* atkārtotu iekļaušanu sarakstā tieši laikposmu atšķirības dēļ, pamatojoties uz faktiskajiem apstākļiem, kas arī pēc būtības nav mainījušies. Tādējādi varētu uzskatīt, ka *res judicata* princips ir izslēgts tikai, ņemot vērā to, ka Padome mākslīgi

58 Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 16. jūlija rīkojums *National Iranian Tanker Company*/Padome, T-207/15 R, EU:T:2015:535 (turpmāk tekstā – “rīkojums *NITC II*”), 59., 80. un 81. punkts.

59 Rīkojums *NITC II*, 43. punkts (kurā minēts ECT spriedums, 2007. gada 13. novembris, *Ramadhi* u.c. pret Albāniju, CE:ECHR:2007:1113JUD003822202R, 48. punkts) un 50. punkts.

60 Rīkojums *NITC II*, 43. un 44. punkts.

61 Rīkojums *NITC II*, 45. un 46. punkts.

pagarinājusi *NITC* piemērotos ierobežojošos pasākumus, tagad iesniedzot pierādījumus, kurus būtu bijusi iespēja iesniegt lēmuma par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā pieņemšanas laikā. Viņš norādīja, ka šāda pieeja, pat ja tā nav pretrunā *res judicata* principam, varētu veicināt *NITC* tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu⁶².

49. Vispārējās tiesas priekšsēdētājs uzskatīja, ka, no vienas puses, no tā izriet, ka, ņemot vērā tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, var būt nepieciešams izmantot judikatūras par LESD 266. pantu ierobežojošu interpretāciju. No otras puses, varētu uzskatīt, ka tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību apjomu nedrīkst neatbilstīgi ierobežot ar prasību par tiesību akta atcelšanu, kopā ar kuru ir iesniegts pieteikums par piemērošanas apturēšanu, jo lietas dalībnieks var celt prasību par zaudējumu atlīdzību. Vispārējai tiesai būtu jālemj par šo jautājumu galvenajā lietā⁶³.

B. Vispārējās tiesas spriedums *NITC II*

50. Spriedumā *NITC II* Vispārējā tiesa pilnībā noraidīja *NITC* prasību par tiesību akta atcelšanu.

51. *NITC* izvirzīja piecus pamatus, pirmais no kuriem ir šai lietai visatbilstīgākais, ciktāl tajā apgalvots, ka ir pārkāpti *res judicata*, tiesiskās noteiktības un tiesiskās paļāvības principi un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas paredzētas Hartas 47. pantā⁶⁴. Vispārējā tiesa noraidīja šo pamatu turpmāk minēto iemeslu dēļ.

52. Pirmkārt, attiecībā uz *res judicata* principu Vispārējā tiesa uzskatīja, ka viens no pamatiem un pierādījumi, uz kuriem balstījusies Padome, lai pamatotu apstrīdētos pasākumus, atšķirās no tiem, kuri tika iesniegti Vispārējā tiesā pirms sprieduma *NITC I* pasludināšanas, un tādējādi *NITC* atkārtota iekļaušana sarakstā nav pretrunā minētajam principam⁶⁵.

53. Attiecībā uz finanšu atbalstu Vispārējā tiesa konstatēja, ka Padome ir pamatojusies uz jauniem dokumentiem, kas nebija iekļauti lietas materiālos laikā, kad tika lemts par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, par kuriem Vispārējā tiesa nav lēmusi spriedumā *NITC I*⁶⁶. Tā uzskatīja, ka, lai gan Padome ir pamatojusies uz pierādījumiem, kuri lielākoties attiecās uz datumu, kas ir pirms pirmreizējās iekļaušanas sarakstā, Padomei to nevar pārnest, jo Padomei dažkārt izrādās grūti iegūt pierādījumus, uz kuriem balstīt izvirzītos pamatus pret lietas dalībnieku, jo šādu pierādījumu iegūšana tostarp ir atkarīga no dalībvalstu uzcītības⁶⁷. Tādējādi ir iespējams, ka Padome var iegūt vajadzīgos pierādījumus, uz kuriem balstīt izvirzītos pamatus iekļaušanai sarakstā, pēc datuma, kad ir pieņemts lēmums par šo iekļaušanu sarakstā; lai arī šie apstākļi neattaisno lēmuma par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā neprecizitātes, ar tiem joprojām var pietikt, lai atzītu par likumīgu nākamo lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, kas pieņemts, balstoties uz tiem pašiem pamatiem kā lēmuma par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā pieņemšanas laikā, ciktāl uz Padomes iegūtajiem pierādījumiem iespējams balstīt šos pamatus atbilstīgi noteiktajiem tiesību standartiem⁶⁸.

54. Turklāt attiecībā uz loģistikas atbalstu Vispārējā tiesa konstatēja, ka, lai gan faktiskos apstākļus, ar kuriem ir pamatots šis konkrētais pamats, proti, *NITC* darbības Irānas naftas pārvadāšanas jomā, Padome bija izvirzījusi iepriekšējās lietas izskatīšanā, atbalstot pamatu, kurš attiecās uz finanšu atbalstu, Vispārējā tiesa nekādi nav izvērtējusi, vai *NITC* iesaistīšanos Irānas enerģētikas nozarē varētu

62 Rikojums *NITC II*, 47. punkts.

63 Rikojums *NITC II*, 48. un 49. punkts.

64 Spriedums *NITC II*, 39. punkts.

65 Spriedums *NITC II*, 45., 46., 50. un 55. punkts.

66 Spriedums *NITC II*, 51. punkts.

67 Spriedums *NITC II*, 52. punkts.

68 Spriedums *NITC II*, 52. punkts.

uzskatīt par loģistikas atbalstu Irānas valdībai⁶⁹. Vispārējā tiesa arī noraidīja *NITC* argumentu, ka Padomei būtu vajadzējis balstīties uz loģistikas atbalstu, pieņemot lēmumu par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, jo ar vienu pamatu pietiek, lai pamatotu lietas dalībnieka iekļaušanu minētajos sarakstos; tādējādi Padome var brīvi izvēlēties pamatu, kuru tā uzskata par vissvarīgāko, un iespējamā kļūdišanās šī pamata izvēlē neliedz tai iespēju vēlāk atsaukties uz to pamatu, uz kuru tā būtu varējusi atsaukties laikā, kad tika pieņemts lēmums par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā⁷⁰.

55. Otrkārt, attiecībā uz tiesisko noteiktību un tiesisko palāvību Vispārējā tiesa konstatēja, ka, lai gan Padome neiesniedza apelācijas sūdzību par spriedumu *NITC I* un apelācijas sūdzības iesniegšanai paredzētajā laikposmā atkārtoti neietvēra *NITC* sarakstā, tas nebūtu varējis radīt *NITC* pamatotu palāvību par atkārtotu neiekļaušanu sarakstā, un Padomei nebija pienākuma šajā laikposmā atkārtoti iekļaut *NITC* sarakstā⁷¹.

56. Visbeidzot, attiecībā uz tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Hartas 47. pantu Vispārējā tiesa uzskatīja, ka *NITC* atkārtota iekļaušana sarakstā nekādā veidā neliek apšaubīt prasības, kas bija pamatā lietai, kurā pasludināts spriedums *NITC I*, efektivitāti⁷². Tas bija trīs iemeslu dēļ.

57. Pirmkārt, pirmā iekļaušana sarakstā ar atpakaļejošu spēku tika dzēsta no Savienības tiesību sistēmas, tādējādi *NITC* tiek uzskatīta par tādu, kas laikā pirms sprieduma *NITC I* pasludināšanas nekad nav bijusi iekļauta attiecīgajā sarakstā⁷³.

58. Otrkārt, neviens no principiem, uz kuriem atsaucās *NITC* (*res judicata*, tiesiskā palāvība un tiesiskā noteiktība), nekavēja tās atkārtotu iekļaušanu sarakstā, un tiktāl, ciktāl pierādījumi pret *NITC* bija pietiekami, lai pamatotu tās atkārtotu iekļaušanu sarakstā, pirmreizējās iekļaušanas atcelšana nav likusi apšaubīt atkārtotās iekļaušanas sarakstā likumīgumu⁷⁴.

59. Treškārt, pirmreizējās iekļaušanas sarakstā atcelšana ar spriedumu *NITC I* varētu kalpot par pamatu prasības par zaudējumu atlīdzību celšanai⁷⁵. Vispārējā tiesa norādīja, ka, ja Padome pēc tam, kad ir pasludināts spriedums, ar kuru atceļ pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, nolemj atkārtoti iekļaut sarakstā tiesvedībā iesaistītu dalībnieku, Padomei, veicot atkārtotu lietas izskatīšanu, ir jābūt “īpaši stingrai”, lai nodrošinātu, ka lēmumā par atkārtotu iekļaušanu sarakstā netiek pieļautas tās pašas kļūdas, kas konstatētas spriedumā par pirmā lēmuma atcelšanu, un novērstu iespēju, ka uz tiesvedībā iesaistīto dalībnieku otro reizi nepamatoti tiek attiecināti ierobežojoši pasākumi⁷⁶. Līdz ar to Vispārējā tiesa nosprieda, ka gadījumā, ja tiktu konstatēts, ka, atkārtoti iekļaujot *NITC* sarakstā, ir tikušas pieļautas tās pašas kļūdas kā tās, kas ir norādītas spriedumā *NITC I*, to, ka Padome nav ievērojusi savu “stingrības pienākumu”, varētu ņemt vērā, nākamās prasības par zaudējumu atlīdzināšanu izskatīšanas ietvaros novērtējot tās rīcības prettiesiskumu, un tādējādi spriedumā *NITC I* izdarītais Vispārējās tiesas konstatējums, ka pirmreizējā iekļaušana sarakstā bija nelikumīga, varētu atvieglot lemšanu par nākamo un nepamatoto atkārtotas iekļaušanas sarakstā lēmumu radīto zaudējumu atlīdzināšanu *NITC*⁷⁷.

69 Spriedums *NITC II*, 53. punkts.

70 Spriedums *NITC II*, 54. punkts.

71 Spriedums *NITC II*, 56.–60. punkts.

72 Spriedums *NITC II*, 62. punkts.

73 Spriedums *NITC II*, 63. punkts.

74 Spriedums *NITC II*, 64. punkts.

75 Spriedums *NITC II*, 65. punkts.

76 Spriedums *NITC II*, 66. punkts.

77 Spriedums *NITC II*, 67. punkts.

IV. Tiesvedība Tiesā

60. Apelācijas sūdzībā, kas iesniegta 2016. gada 24. novembrī, *NITC* lūdz Tiesu atcelt spriedumu *NITC II* un atcelt apstrīdētos pasākumus, ciktāl tie attiecas uz *NITC*, un pakārtoti atzīt, ka Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts ar grozījumiem nav piemērojami, ciktāl tie attiecas uz *NITC*, to prettiesiskuma dēļ. *NITC* arī lūdz Tiesu piespriet Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

61. Padome lūdz Tiesu apelācijas sūdzību noraidīt vai – pakārtoti, ja Tiesa nolemtu atcelt spriedumu *NITC II* un pati taisīt galīgo spriedumu, – noraidīt prasību atcelt tiesību aktu un konstatējumu par nepiemērojamību. Padome arī lūdz Tiesu piespriet *NITC* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

62. *NITC* un Padome piedalījās tiesas sēdē Tiesā, kas notika 2018. gada 24. janvārī.

V. Pirmais apelācijas sūdzības pamats, kurā apgalvots, ka ir pārkāpti res judicata, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības un galīguma principi, kā arī tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Hartas 47. pantu

A. Lietas dalībnieku argumenti

63. Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu *NITC* aicina Tiesu turpināt attīstīt tās judikatūru, ierobežojot Padomes iekļaušanas sarakstā pilnvaras tā, lai tā nevarētu atjaunot ierobežojošus pasākumus pret lietas dalībnieku, atsaucoties uz tiem pašiem iekļaušanas sarakstā kritērijiem un tiem pašiem faktiskajiem apgalvojumiem, kurus ES tiesas iepriekš taisītā spriedumā ir noraidījušas pēc būtības. *NITC* apgalvo, ka tas ir nepieciešams, lai garantētu Hartas 47. pantā noteiktās lietas dalībnieka tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Pretējā gadījumā Padomei ir iespējas aizkavēt vai “noglabāt tālākā plauktā” juridisko un faktisko jautājumu izskatīšanu un tādējādi uzsākt ļaunprātīgu tiesvedību, kas atņem lietas dalībniekam tā tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar spriedumu, ar kuru pirmreizējā iekļaušana sarakstā ir atzīta par spēkā neesošu. Esošie tiesību akti un prakse noved pie “nebeidzama tiesvedības riņķadanča”, pieprasot, lai lietas dalībnieks atgrieztos tiesā bezgalīgi. Turklāt, ņemot vērā nelielo iespēju nodrošināt zaudējumu atlīdzību un to, ka ES tiesas ir atteikušās noteikt pagaidu noregulējuma pasākumus saistībā ar ierobežojošajiem pasākumiem, *NITC* uzskata, ka tāpēc ir vēl jo svarīgāk, lai Tiesa šajā tiesvedībā nodrošinātu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

64. Pirmkārt, *NITC* uzsver šīs lietas īpašos apstākļus, proti: 1) par labu *NITC* Vispārējā tiesā tika pieņemts galīgs un saistošs spriedums, ar ko pēc būtības tika atcelta pirmreizējā iekļaušana sarakstā; 2) faktoloģiskie apgalvojumi, kas vērsti pret *NITC*, kopš šīs tiesvedības nebija būtiski mainījušies un 3) papildu pierādījumi, kuri izmantoti, lai *NITC* atkārtoti iekļautu sarakstā, un kuri netika sniegti saistībā ar pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, Padomei ir bijuši pieejami vienmēr, ja tā būtu rīkojusies ar pienācīgu rūpību.

65. Šajā ziņā *NITC* uzsver, ka faktoloģiskie apgalvojumi, ar kuriem pamatota tās atkārtotā iekļaušana sarakstā, ir tie paši faktoloģiskie apgalvojumi, uz kuriem Padome bija nesekmīgi atsaukusies, lai pamatotu pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, proti, ka *NITC* sniedz atbalstu Irānas valdībai, jo, pirmkārt, tiek apgalvots, ka minētā valdība kontrolē *NITC* akcionārus (dažus Irānas pensiju fondus), un, otrkārt, ka *NITC* ir galvenā Irānas naftas pārvaldātāja, kura šai valdībai ir būtisks ienākumu avots. Padome ir tikai “pārattiecinājusi” tos pašus faktoloģiskos apgalvojumus no finanšu atbalsta uz loģistikas atbalstu.

Ņemot vērā, ka attiecīgais iekļaušanas sarakstā kritērijs ietver nepilnīgu sarakstu ar atbalsta veidiem, kuri var tikt sniegti Irānas valdībai, *NITC* apgalvo, ka Padome varētu to atkārtoti iekļaut sarakstā, pamatojoties uz tiem pašiem faktoloģiskajiem apgalvojumiem, bet katru reizi izmantojot atšķirīgu formulējumu, neatkarīgi no tā, cik bieži attiecībā uz to tiktu taisīts labvēlīgs spriedums Vispārējā tiesā.

66. Turklāt *NITC* apgalvo, ka visa būtiskā informācija, uz kuru Padome pamatojās, lai to atkārtoti iekļautu sarakstā, bija publiski pieejami dokumenti, kas ņemti no interneta vai ko savā sarakstē ar ES bija iesniegusi *NITC*. *NITC* arī apgalvo, ka, ciktāl dokumenti Padomei bija pieejami pirms pirmreizējās iekļaušanas sarakstā, Padomei un dalībvalstīm vienai pret otru ir lojālas sadarbības pienākums, un tāpēc Padomei ir jāpārlicinās, ka dalībvalstis ir savākušas visus pieejamos pierādījumus, lai laikā, kad tiek pieņemts lēmums par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, Padome tos varētu iekļaut savā lietā.

67. Otrkārt, *NITC* uzskata, ka būtu jāpieņem Vispārējās tiesas priekšsēdētāja rīkojumā *NITC II* ietvertais ierosinājums piemērot šauru judikatūras par LESD 266. pantu interpretāciju. Tas attiecas uz laika ierobežojuma noteikšanu, pieprasot Padomei iekļaut visus apsvērumus un pierādījumus lēmumā par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā un nepieļaut tai to izmantošanu, lai atkārtoti iekļautu sarakstā to pašu lietas dalībnieku, kas, pēc *NITC* domām, ir pareiza pieeja. *NITC* izsaka kritiku Vispārējai tiesai par to, ka tā nav izskatījusi šos punktus spriedumā *NITC II* un ka tā ir šauri interpretējusi tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Attiecībā uz LESD 266. pantu *NITC* arī apstrīd Padomes apgalvojumu, ka pēc pieredzes un, ņemot vērā spriedumu *NITC I*, tā nonāca līdz *NITC* sniegtā loģistikas atbalsta, kas balstīts uz *NITC* saimniecisko darbību – naftas pārvadāšanu, izvērtēšanai, apgalvojot, ka Padome, pamatojoties uz šādu darbību saistībā ar finanšu atbalsta sniegšanu, jau bija nesekmīgi izvirzījusi argumentus Vispārējā tiesā spriedumā *NITC I*.

68. Treškārt, *NITC* uzskata, ka, lai gan šajā lietā nav stingras saistības ar *res judicata* principu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un citi principi, uz kuriem ir veikta atsauce, nosaka, lai Padome iesniegtu tiesā izskatīšanai “visu lietu” uzreiz, ja vien nepastāv kādas vispārējas sabiedrības intereses⁷⁸. *NITC* uzsver, ka šis laika ierobežojums tādējādi nebūtu absolūts un ka pat tad, ja dažos gadījumos lietas dalībnieki no tā varētu nepamatoti gūt labumu, tas neatšķirtos no tās pieejas, kas izmantota Tiesas judikatūrā attiecībā uz cita veida procesuāliem ierobežojumiem, piemēram, laika ierobežojumiem, un jebkurā gadījumā, ja šādu ierobežojumu nav, sekas privātiem lietas dalībniekiem gadījumos, kuri saistīti ar ierobežojošiem pasākumiem, ir īpaši smagas.

69. Ceturtkārt, *NITC* uzskata, ka ir dīvaini, ka Padome nemēģina paskaidrot vai attaisnot savu rīcību saistībā ar *NITC* atkārtotu iekļaušanu sarakstā un apgalvo, ka Padomes atsaukšanās uz lietām *Kadi*, *OMPI* un *Interporc* ir nevietā.

70. Piektkārt, *NITC* vērs uzmanību uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas (turpmāk tekstā – “ECT”) judikatūru attiecībā uz ECPAK 6. panta 1. punktu un 13. pantu un uzsver, ka tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Hartas 47. pantu ir jābūt kā praktiski, tā arī tiesiski efektīvām.

71. Padome noraida *NITC* apgalvojumu, ka *res judicata*, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības un galīguma principi un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tai šajā gadījumā neļauj pieņemt lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā.

72. Pirmkārt, Padome, pamatojoties uz spriedumiem *Kadi*, *OMPI* un *Interporc*, apgalvo, ka nav tādas prasības, ka Padomei, pieņemot lēmumu par pirmreizēju iekļaušanu sarakstā, būtu jābalstās uz visiem iespējamajiem pamatiem un pierādījumiem vai ka jauna lēmuma par iekļaušanu sarakstā pieņemšanas pamatojumam būtu jāaprobežojas tikai ar vēlākiem faktiem vai apstākļiem, vai arī ar pierādījumiem, kas kļuvuši pieejami tikai pēc pirmreizējās iekļaušanas sarakstā.

78 Savos apsvērumos *NITC* apgalvo, ka tam iedvesma ir rasta attiecīgajā judikatūrā Apvienotajā Karalistē saistībā ar tiesvedību civillietā, kā piemērus minot lietas *Henderson pret Henderson* (1843) 3 Hare 100; un *Johnson pret Gore Wood* (2002) 2 AC 1.

73. Otrkārt, Padome atsauca uz LESD 266. pantu, apgalvojot, ka attiecīgajai iestādei ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai izpildītu ES tiesu nolēmumu. Padome šajā ziņā norāda, ka Padomes, nevis Tiesas pienākums ir izskatīt visus potenciāli būtiskos faktus un izlemt, vai attiecīgais lietas dalībnieks būtu atkārtoti jāiekļauj sarakstā. Padome arī uzsver, ka pārskatīšanas saskaņā ar LESD 266. pantu apjoms atšķiras no pārskatīšanas apjoma, kādu var sastapt anglosakšu tiesību sistēmās, un ka nav iespējams īstenot *NITC* mēģinājumu ierobežot judikatūru attiecībā uz LESD 266. pantu ierobežojošo pasākumu situācijā.

74. Treškārt, Padome apstrīd *NITC* apgalvojumu, ka tā ir tikai pārattecinājusi vienus un tos pašus faktus no finanšu atbalsta uz loģistikas atbalstu, un apgalvo, ka loģistikas atbalsts ir pilnīgi atšķirīgs pamats. Padome apgalvo, ka ir mācījusies no judikatūras attiecībā uz ierobežojošiem pasākumiem un ka, atskatoties atpakaļ, tā, pieņemot lēmumu par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, būtu varējusi apsvērt pamatu saistībā ar loģistikas atbalstu. Neraugoties uz to, Padome apgalvo, ka tā bija tiesīga uzskatīt *NITC* sniegto atbalstu par finanšu atbalstu, izmantojot saikni ar *NITC* akcionāriem, tieši tāpēc tā to ir norādījusi lēmumā par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, un tai nav pienākuma norādīt visus iespējamus pamatus par atbalstu, kādu konkrētā vienība var būt sniegusi Irānas valdībai.

75. Ceturtkārt, Padome uzskata, ka tā nerīkojas ļaunprātīgi, pieņemot lēmumus par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, kā to apliecina tās prakse saistībā ar ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu. Tā arī apgalvo, ka būtu iespējams celt prasību par zaudējumu atlīdzību, ja Padome lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā būtu pieņēmusi, ignorējot ES tiesu iepriekš taisīto spriedumu.

76. Piektkārt, Padome apgalvo, ka rīkojumā *NITC II* bija tikai norādīts uz to, ka starp lietas dalībniekiem pastāv juridiskas domstarpības, kuras bija jāizskata galvenajā lietā; tā neatzina, ka ar lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā ir pārkāptas *NITC* tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

B. Analīze

77. Pamatojoties uz turpmāk sniegto analīzi, es secinu, ka pirmais apelācijas sūdzības pamats būtu jānoraida. Lai gan es uzskatu, ka šo apelācijas sūdzību nevar atrisināt, atsaucoties uz spriedumiem *Kadi*, *OMPI* un *Interporc*, un ka uz Padomes noteiktajiem ierobežojošajiem pasākumiem ir attiecināms ierobežojums saistībā ar tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Hartas 47. pantu, tostarp saskaņā ar attiecīgo ECT judikatūru par ECPAK 6. panta 1. punktu un 13. pantu, es neuzskatu, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka, pieņemot lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, ir ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Hartas 47. pantu, vai ka tā ir pieļāvusi citu kļūdu ES tiesību piemērošanā.

78. Mana analīze ir sadalīta trīs galvenajās daļās.

79. Pirmkārt, sāksu ar dažiem ievada apsvērumiem, lai iezīmētu attiecīgos juridiskos jautājumus Tiesai saistībā ar šo apelācijas tiesvedību.

80. Otrkārt, es izvērtēšu *Kadi*, *OMPI* un *Interporc* lietu piemērošanu šīs apelācijas sūdzības apstākļos.

81. Treškārt, es aplūkošu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Hartas 47. pantu, ņemot vērā: a) Tiesas judikatūru attiecībā uz LESD 266. pantu; b) atbilstošo ECT judikatūru attiecībā uz ECPAK 6. panta 1. punktu un 13. pantu un c) šīs judikatūras piemērošanu šīs apelācijas sūdzības apstākļos.

1. Ievada apsvērumi

82. Pirmajā acumirkli jautājumi, kas radušies saistībā ar apelācijas sūdzības pirmo pamatu, var šķist maldinoši vienkārši⁷⁹. Tiesas judikatūra attiecībā uz *res judicata*, tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principiem ir pastāvīga un, manuprāt, Vispārējā tiesa spriedumā *NITC II* to ir piemērojuši pareizi. Nav apstrīdams arī tas, ka Tiesas judikatūras par tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību nozīmē *NITC* tika liegta piekļuve tiesai, lai panāktu apstrīdēto pasākumu pārbaudi tiesā⁸⁰. Turklāt Tiesas judikatūra attiecībā uz LESD 266. pantu, saskaņā ar kuru tās iestādes, kuras pieņemtais tiesību akts ar ES tiesu spriedumu ir atzīts par spēkā neesošu, pienākums ir izpildīt šo spriedumu⁸¹, sniedz attiecīgajai iestādei rīcības brīvību attiecībā uz to, kā uz spriedumu reaģēt⁸².

83. Tomēr, rūpīgāk apsverot, saistībā ar šo apelācijas sūdzību radušies jautājumi ir smalkāki un sarežģītāki.

84. Vienkāršiem vārdiem sakot, šajā apelācijas sūdzībā ir jāizsver, vai Savienības iestādei saskaņā ar LESD 266. pantu piešķirto rīcības brīvību attiecībā uz to, kas tai ir jādara, lai novērstu tiesībpārkāpumu, kas konstatēts ES tiesu spriedumā, ierobežo Hartas 47. pantā nodrošinātās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, aplūkojot minēto pantu saistībā ar ECT judikatūru par ECPAK 6. panta 1. punkta un 13. panta piemērošanu. Padomes lēmums šajā lietā atkārtoti iekļaut *NITC* sarakstā pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija atzinusi par spēkā neesošu pirmo iekļaušanu sarakstā, pievērš īpašu uzmanību šim jautājumam.

85. Tāpēc, pēc manām domām, galvenais jautājums, ko rada šī apelācijas sūdzība, ir, vai Tiesai ir jāprecizē tās judikatūra attiecībā uz LESD 266. pantu, ņemot vērā ar Hartas 47. pantu garantētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, tā, lai nodrošinātu efektīvu tiesību aizsardzību tiesā privātiem lietas dalībniekiem, kas iesaistīti strīdos saistībā ar lēmumiem par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, un, iespējams, pat plašākā nozīmē.

86. Šajā lietā runa ir arī par to, kā interpretēt atsevišķus principus, uz kuriem atsaucas *NITC*, proti, *res judicata*, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības un spriedumu galīguma principus. Jo īpaši pamatojoties uz *NITC* pārstāvja paustajiem apsvērumiem tiesas sēdē Tiesā, es uzskatu visus šos apgalvojumus par papildinājumu argumentam, ka *NITC* saskaņā ar Hartas 47. pantu bija tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, bet *NITC* tās nebija saņēmusi. Tādējādi minētie principi tiks izskatīti tikai tiktāl, ciktāl tie attiecas uz *NITC* argumentiem, kas saistīti ar Hartas 47. pantu.

2. Spriedums Kadi, OMPI un Interporc lietās šīs apelācijas sūdzības apstākļos

87. Es uzskatu, ka šo apelācijas sūdzību nevar izskatīt, balstoties uz spriedumiem *Kadi*, *OMPI* un *Interporc*, šādu iemeslu dēļ.

79 Aizņemoties formulējumu no ģenerālvokāta D. Ruisa-Harabo Kolomera [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*] secinājumiem lietā Komisija/*AssiDomän Kraft Products* u.c., C-310/97 P, EU:C:1999:36, 2. punkts.

80 Skat., piemēram, spriedumus, 2014. gada 6. oktobris, *Schrems*, C-362/14, EU:C:2015:650, 95. punkts, un 2017. gada 16. maijs, *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, 44.–59. punkts; skat. arī, piemēram, ģenerālvokāta M. Vatelē [*M. Wathelet*] secinājumus lietā *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:2, 67. punkts, un ģenerālvokātes J. Kokotes [*J. Kokott*] secinājumus lietā *UBS Europe* u.c., C-358/16, EU:C:2017:606, 77. punkts.

81 LESD 266. panta pirmajā daļā ir norādīts: "Iestādei vai struktūrai, kuras pieņemtie akti ir pasludināti par spēkā neesošiem vai kuras bezdarbība ir atzīta par tādu, kas ir pretrunā Līgumiem, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu".

82 Skat., piemēram, spriedumu, 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/*McBride* u.c., C-361/14 P, EU:C:2016:434, 52. un 53. punkts. Skat. arī V.B daļas 3. punkta a) apakšpunktu turpmāk tekstā.

88. Pirmkārt, lietā *Kadi I*⁸³, kas attiecās uz ES ierobežojošo pasākumu, ar kuriem īstenotas ANO DP rezolūcijas saistībā ar cīņu pret terorismu, pārbaudi tiesā, Tiesa tostarp lēma, ka, tā kā Padome nebija informējusi *Kadi* k-gu par viņa iekļaušanas sarakstā iemesliem, pierādījumiem, kuru rezultātā notika šī iekļaušana, vai nebija devusi viņam tiesības tikt uzklautam, viņa pamattiesības uz aizstāvību un efektīvu pārskatīšanu tiesā ir tikušas pārkāptas, un ir nepamatoti ierobežotas viņa pamattiesības uz īpašumu⁸⁴. Tāpēc Tiesa atcēla attiecīgos pasākumus, ciktāl tie attiecās uz *Kadi* k-gu, bet šādu pasākumu radītās sekas palika saistošas uz laika posmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus, lai ļautu Padomei novērst konstatētos pārkāpumus⁸⁵.

89. Lai novērstu šos pārkāpumus, Komisija darīja zināmu *Kadi* k-gam kopsavilkumu par pamatojumu viņa iekļaušanai ANO DP ierobežojošo pasākumu sarakstā un deva viņam iespēju paust savus apsvērumus par šo pamatojumu, pēc kuru izskatīšanas Komisija uzskatīja, ka *Kadi* k-ga iekļaušana sarakstā ir pamatota, un līdz ar to saglabāja viņa vārdu ierobežojošo pasākumu sarakstā, pamatojot šo rīcību ar viņa saistību ar *Al Qaeda* tiklu⁸⁶. Citiem vārdiem sakot, *Kadi* k-gu neizsvītvoja no saraksta tāpat kā *NITC*.

90. Pēc tam *Kadi* k-gs apstrīdēja ierobežojošos pasākumus, ar kuriem tika saglabāta viņa iekļaušana sarakstā un kurus Vispārējā tiesa atcēla⁸⁷. Par apelācijas sūdzību Tiesā lietā *Kadi II*⁸⁸, ko iesniedza Komisija, Padome un Apvienotā Karaliste pret šo veiksmīgo apstrīdēšanu Vispārējā tiesā, Tiesa, noraidot apelācijas sūdzību, atkārtoti izskatīja jautājumus par ANO īstenoto ES ierobežojošo pasākumu pārbaudi tiesā un to, vai *Kadi* k-ga pamattiesību ievērošanai bija jāatklāj izmantotā informācija un pierādījumi, jo Komisija bija saglabājusi viņa vārdu sarakstā, pamatojoties uz ANO DP iesniegtu pamatojuma kopsavilkumu stāstījuma formā⁸⁹. Tiesa attiecībā uz vienu no pamatiem konstatēja, ka, lai gan ar materiālu, kas attiecās uz faktiem, kuri bija notikuši 1992. gadā, varētu būt bijis pietiekami, lai pamatotu *Kadi* k-ga pirmreizējo iekļaušanu sarakstā 2002. gadā, ar to pašu materiālu bez papildu pamatojuma nevarēja attaisnot viņa vārda saglabāšanu sarakstā pēc 2008. gada, ņemot vērā to, cik ilgs laiks bija pagājis starp šiem abiem pasākumiem⁹⁰.

91. Līdz ar to, tā kā lēmums par iekļaušanu sarakstā lietā *Kadi I* vispār nebija nekādi pamatots, tad lieta *Kadi II* attiecās uz pirmreizēju Tiesas veikto to pamatu un pierādījumu pārbaudi, uz kuriem bija pamatojusies attiecīgā Savienības iestāde, lai atbalstītu *Kadi* k-ga vārda saglabāšanu sarakstā. Tāpēc, manuprāt, Tiesa lietā *Kadi II* neiesaistījās tā lēmuma par atkārtotu iekļaušanu sarakstā likumības izvērtēšanā, kuru Padome bija pieņēmusi, balstoties uz tiem pašiem pamatiem un faktiem, saistībā ar kuriem ES tiesas bija pieņēmušas nolēmumu, izskatot iepriekšējo prasību par tiesību akta atcelšanu.

92. Otrkārt, spriedums *OMPI II*⁹¹ netika pārsūdzēts šajā Tiesā un nav tai saistošs.

83 Spriedums, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461 (turpmāk tekstā – “*Kadi I*”).

84 *Kadi I*, 333.–371. punkts.

85 *Kadi I*, 372.–376. punkts.

86 Skat. ģenerālvokāta Ī. Bota [*Y. Bot*] secinājumus lietā Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:176 19.–28. punkts.

87 Spriedums, 2010. gada 30. septembris, *Kadi*/Komisija, T-85/09, EU:T:2010:418.

88 Spriedums, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518 (turpmāk tekstā – “*Kadi II*”).

89 Skat. *Kadi II*, 103.–134. punkts.

90 *Kadi II*, 156. punkts.

91 Spriedums, 2008. gada 23. oktobris, *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, T-256/07, EU:T:2008:461 (turpmāk tekstā – “*OMPI II*”); apelācijas sūdzība tika atsaukta ar Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu, 2009. gada 3. jūnijs, *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, C-576/08 P, nav publicēts, EU:C:2009:335. Bija arī trešais spriedums, 2008. gada 4. decembris, *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, T-284/08, EU:T:2008:550; apelācijas sūdzība tika noraidīta ar spriedumu, 2011. gada 21. decembris, Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853.

93. To paturot prātā, iepriekš minētajā lietā sarakstā iekļautā vienība bija cēlusi prasību atcelt tiesību aktu, kura bija vērsta pret Padomes lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, kas, lai apkarotu terorismu, pieņemts ES autonomu ierobežojošu pasākumu ieviešanas kontekstā. Savā pirmajā pamatā prasītājs apgalvoja, ka ar atkārtotu iekļaušanu sarakstā tiek pārkāpts LESD 266. pants un iepriekš taisītais spriedums⁹², ar kuru Vispārējā tiesa atcēla lēmumu par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā sakarā ar pamatojuma neesamību (formāli trūkumi) un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu (procesuāli trūkumi)⁹³. Proti, prasītājs apgalvoja, ka lēmums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā bija balstīts uz to pašu valsts lēmumu un tiem pašiem pierādījumiem, kas tika izmantoti iepriekšējā lēmuma pieņemšanai, un ka, ņemot vērā tiesiskās noteiktības un tehniskās pašāvības principus, Padome nebija tiesīga “vēlreiz izmantot” šādus materiālus, lai pamatotu lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā⁹⁴.

94. Vispārējā tiesa šo pamatu noraidīja, lemjot, ka: “pietiek norādīt, ka akta atcelšana *formas un procesuālu trūkumu* dēļ nekādi neietekmē iestādes, kas ir šī akta izdevēja, tiesības pieņemt jaunu aktu, pamatojoties uz tiem pašiem faktiem vai tiesībām, kuri bija atceltā akta pamatā, ja tā šajā gadījumā ievēro *formas un procesuālos noteikumus*, kuri tika atzīti par pārkāptiem, un ja atbilstošā veidā ir ievērota ieinteresēto personu tiesiskā pašāvība”⁹⁵. Vispārējā tiesa arī secināja, ka pat tad, ja tiktu konstatēts, ka lēmums par atkārtotu iekļaušanu sarakstā bija balstīts uz vienu un to pašu valsts lēmumu un tiem pašiem pierādījumiem kā iepriekšējais lēmums, tas nekādi neietekmētu šī lēmuma tiesiskumu, un ka prasītāja tiesiskā pašāvība ir bijusi aizsargāta⁹⁶.

95. Tādējādi spriedums *OMPI II* attiecās tikai uz situāciju, kad lēmums par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā tika atcelts formas un procesuālu trūkumu dēļ. Situācija ir atšķirīga saistībā ar šai apelācijas sūdzībai pamatā esošo pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, kas tika atcelta pēc būtības⁹⁷. Turklāt, tā kā lēmumā par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā nebija iekļauti nekādi pamati, spriedums *OMPI II* attiecās uz situāciju, kurā Vispārējā tiesa izvērtēja pamatus un pierādījumus, kas lēmumā par atkārtotu iekļaušanu sarakstā bija ietverti pirmoreiz.

96. Treškārt, lieta *Interporc*⁹⁸ ir saistīta ar piekļuvi ES iestāžu dokumentiem, tostarp Komisijas dokumentiem saskaņā ar tās tābrīža Ricības kodeksu⁹⁹. Tiesvedība tika uzsākta tāpēc, ka prasītājs bija lūdzis piekļuvi konkrētiem dokumentiem, kas bija ļāvuši pieņemt valsts iestāžu lēmumu par ievadmitas nodokļu atgūšanu no prasītāja¹⁰⁰. Pēc tam, kad tika noraidīts prasītāja sākotnējais lūgums, Komisijas ģenerāls sekretārs pieņēma lēmumu, ar kuru tika noraidīts tā atkārtotais pieteikums, pamatojoties uz izņēmumu saistībā ar sabiedrības interešu aizsardzību (tiesvedība)¹⁰¹, ko Vispārējā tiesa atcēla nepietiekama pamatojuma dēļ¹⁰².

92 Spriedums, 2006. gada 12. decembris, *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Padome*, T-228/02, EU:T:2006:384 (turpmāk tekstā – “*OMPI I*”), kas nav pārsūdzēts.

93 *OMPI II*, 3., 50. un 52. punkts.

94 *OMPI II*, 72. un 73. punkts.

95 *OMPI II*, 75. punkts (atsaucoties uz 65. punktu). Mans izcēlums.

96 *OMPI II*, 76. punkts (atsaucoties uz 67. punktu).

97 Jāatzīmē, ka spriedumā *NITC I* Vispārējā tiesa, izskatot pamatu attiecībā uz apgalvoto pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, norādīja, ka *NITC* apgalvojums, ka tās akcionāri vairs neuztur saiknes ar Irānas valdību, attiecas uz vērtējumu par to, vai Padomes izvirzītie pamati ir bijuši pamatoti, un līdz ar to attiecas uz lēmuma par iekļaušanu sarakstā *tiesiskumu pēc būtības*. Tas atšķiras no jautājuma par to, vai ir bijis norādīts tāds pamatojums iekļaušanai sarakstā, kas attiecas uz *būtisku procesuālu prasību*. Skat. sprieduma *NITC I* 46. punktu.

98 Spriedums, 2003. gada 6. marts, *Interporc Im- und Export/Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125 (turpmāk tekstā – “*Interporc*”).

99 Komisijas Lēmums 94/90/EK (1994. gada 8. februāris) par publisku piekļuvi Komisijas dokumentiem (OV 1994, L 46, 58. lpp.), ar ko īsteno tam pievienoto Ricības kodeksu attiecībā uz publisku piekļuvi Padomes un Komisijas dokumentiem. Šis lēmums tika atcelts ar Komisijas Lēmumu 2001/937/EK, EOTK, Euratom (2001. gada 5. decembris), ar ko groza Komisijas reglamentu (OV 2001, L 345, 94. lpp.), lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1049/2001”). Jāpiebilst, ka šī regula ir balstīta uz pašreizējiem LESD 15. panta 3. punkta noteikumiem, kuros tāpat kā Hartas 42. pantā ir atzītas tiesības piekļūt ES iestāžu un struktūru dokumentiem saskaņā ar Savienības primārajiem tiesību aktiem.

100 Spriedums, 1998. gada 6. februāris, *Interporc Im- und Export/Komisija*, T-124/96, EU:T:1998:25 (turpmāk tekstā – “*Interporc I*”), 9.–13. punkts.

101 *Interporc I*, 14.–18. punkts.

102 *Interporc I*, 54.–57. punkts. Šis spriedums netika pārsūdzēts.

97. Izpildot šo spriedumu saskaņā ar LESD 266. pantu, ģenerālsēkretārs pieņēma jaunu lēmumu, atkārtoti noraidot atkārtoto pieteikumu, bet uz citiem pamatiem, atsaucoties uz jaunu pamatu (tā saukto “autorības normu”)¹⁰³, kā arī sabiedrības interešu aizsardzību (tiesvedība)¹⁰⁴. Prasītājs cēla prasību par jaunā lēmuma atcelšanu, tostarp apgalvojot, ka šo lēmumu nevarēja balstīt uz pamatiem, kas nav tikuši izskatīti sākotnējā lēmumā¹⁰⁵.

98. Tiesā izskatītajā apelācijas sūdzībā *Interporc* lietā šis arguments tika noraidīts. Ņemot vērā judikatūru attiecībā uz LESD 266. pantu, Tiesa nosprieda, ka, tā kā no pirmā sprieduma izriet, ka sākotnējais lēmums nekad nav pastāvējis un ka ģenerālsēkretāram saskaņā ar LESD 266. pantu bija jāpieņem cits lēmums, Vispārējā tiesa bija pareizi lēmusi, ka ģenerālsēkretārs bija tiesīgs pilnībā izskatīt pieteikumu attiecībā uz piekļuvi un tādējādi sekojošajā lēmumā varēja atsaukties uz citiem pamatiem, nevis uz tiem, ar kuriem bija pamatots sākotnējais lēmums, proti, autorības normu¹⁰⁶. Tiesa turklāt nosprieda, ka iespēja pilnībā izskatīt pieteikumu nozīmē arī to, ka netiek uzskatīts, ka ģenerālsēkretārs nākamajā lēmumā atkārtos visus atteikuma pamatus, lai pieņemtu lēmumu, pareizi īstenojot spriedumu par tiesību akta atcelšanu, bet ka viņam vienkārši ir jābalsta šis lēmums uz tādiem pamatiem, kādus viņš, īstenojot savu rīcības brīvību, uzskata par piemērojamiem konkrētajā lietā¹⁰⁷.

99. Līdz ar to, lai gan varētu apgalvot, ka spriedumā *Interporc* ir pausts atbalsts Padomes rīcības brīvībai izvirzīt jaunu pamatu (šajā gadījumā – loģistikas atbalstu) *NITC* atkārtotai iekļaušanai sarakstā, es uzskatu, ka ir trīs pārliecinoši iemesli, lai to atšķirtu no šīs apelācijas sūdzības.

100. Pirmkārt, *Interporc* lietā ir atšķirīga situācija, proti, tā attiecas (un jau pirmsākumos attiecās) uz piekļuvi ES iestāžu dokumentiem, līdz ar to ES tiesiskais regulējums un Savienības mērķi, kas jāsasniedz, atšķiras no tiem kopējās ārpolitikas un drošības politikas (“KĀDP”) mērķiem, kuru sasniegšanai tiek noteikti ES ierobežojošie pasākumi. Turklāt tūlītējās sekas attiecībā uz prasītāja tiesisko stāvokli, manuprāt, ir daudz nopietnākas, ja tās izriet no ierobežojošu pasākumu piemērošanas pret viņu. Kā atzinusi Tiesa, līdzekļu iesaldēšanai ir ievērojamas negatīvas sekas un ietekme uz attiecīgā lietas dalībnieka tiesībām un brīvībām¹⁰⁸.

101. Otrkārt, juridiskie argumenti, kas iesniegti Tiesai *Interporc* lietā, atšķiras no tiem, kuri iekļauti šajā apelācijas sūdzībā, proti, *Interporc* lietā nebija apgalvojuma par to, ka ir pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību¹⁰⁹. Man tas viss nešķiet pārsteidzoši, ņemot vērā to, ka Tiesas spriedums *Interporc* tika pasludināts 2003. gada 6. martā, gandrīz 7 gadus pirms Hartas saistošā spēka iestāšanās (līdz ar Lisabonas Līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī), un tā tad tas notika laikā, kad Tiesas judikatūra attiecībā uz Hartu vēl nebija pilnībā attīstījusies. No otras puses, es vēlētos norādīt, ka Tiesas spriedums *Interporc* un dažas ar to saistītas lietas pašas par sevi ir izsaukušas kritiskas piezīmes

103 Tolaik spēkā esošs; to svītvoja Regulā Nr. 1049/2001.

104 Spriedums, 1999. gada 7. decembris, *Interporc Im- und Export*/Komisija, T-92/98, EU:T:1999:308 (turpmāk teksta – “*Interporc II*”), 20. punkts.

105 *Interporc II*, 52. punkts.

106 *Interporc*, 31. punkts.

107 *Interporc*, 32. punkts.

108 Skat., piemēram, spriedumus, 2011. gada 16. novembris, *Bank Melli Iran*/Padome, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 49. punkts, un 2013. gada 28. maijs, *Abdulrahim*/Padome un Komisiju, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 70. punkts un tajā minētā judikatūra.

109 Jāņem vērā, ka ne *Kadi II*, ne arī *OMPI II* lietā netika konkrēti apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. *Kadi II* lieta attiecās uz procesuālajām garantijām, kas apstiprina tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā: skat. sprieduma *Kadi II* 97.–165. punktu. *Kadi I* lietā Tiesa konstatēja, ka prasītāju tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību ir pārkāptas, bet tas bija sakarā ar to, ka viņi netika informēti par pierādījumiem pret viņiem un viņu tiesībām uz aizstāvību: skat. spriedumu *Kadi I*, 349.–351. punkts. Un, lai gan *OMPI II* lietā tās netika izvirzītas, *OMPI I* lietā tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tika nošķirtas no tiesībām uz taisnīgu izskatīšanu tiesā, 89. un 94. punkts.

sakarā ar tā saukto “nebeidzamo tiesvedības ciklu” ES tiesās, kas izriet no fakta, ka saskaņā ar šo judikatūru ES iestādes ir tiesīgas vienā reizē balstīties uz vienu izņēmuma pamatu un ka ES tiesas saskaņā ar LESD 263. pantu nedrīkst dot rīkojumus attiecīgajai iestādei uzrādīt pieprasīto dokumentu¹¹⁰.

102. Treškārt, *Interporc* lieta neattiecas uz situāciju, kad iestāde ir pieņēmusi pilnīgi jaunu lēmumu, atsaucoties uz pamatu, kas balstīts uz apgalvojumu par faktiem, kuri ir tikuši skaidri noraidīti iepriekšējā spriedumā par lēmuma atcelšanu.

103. Pamatojoties uz iepriekš minēto, es neesmu pārliecināts par to, ka *Kadi*, *OMPI* un *Interporc* lietas ir skaidri sasaistāmas ar Padomes lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā, uz ko attiecas šī apelācijas sūdzība.

3. Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Hartas 47. pantu šīs apelācijas sūdzības apstākļos

104. Hartas 47. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, ir tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ievērojot minētajā pantā paredzētos nosacījumus. Hartas 47. panta otrajā daļā ir noteiktas papildu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, tostarp ikviena tiesības uz taisnīgu tiesu.

105. Vispirms es atgādinu, ka saskaņā ar Hartas 51. panta 1. punktu Padomei Hartas noteikumi ir saistoši. Saskaņā ar Hartas 52. panta 3. punktu Hartas 47. pantā nostiprinātajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesībām uz taisnīgu tiesu ir tāda pati nozīme un apjoms kā ECPAK 6. panta 1. punktā un 13. pantā paredzētajām tiesībām¹¹¹. To nosaka ne tikai ECPAK teksts, bet arī ECT judikatūra, atbilstīgi kurai būtu jāinterpretē Hartas 47. pants¹¹².

106. Tādējādi Padomei, nosakot ierobežojošus pasākumus, tieši tāpat kā pieņemot jebkurus citus Savienības tiesību aktus, ir saistoši Hartas 47. panta noteikumi. Turklāt uz to, ka Padomei ir jāievēro Hartas 47. pants attiecībā uz ierobežojošiem pasākumiem, ir norādīts attiecīgajā ECT judikatūrā par ECPAK 6. panta 1. punktu un 13. pantu. Šajā judikatūrā izstrādātie principi tiks analizēti turpinājumā kopā ar Tiesas judikatūru par LESD 266. pantu.

a) Tiesas judikatūra attiecībā uz LESD 266. pantu

107. Kā jau minēts, saskaņā ar LESD 266. pantu iestādei, kura izdevusi aktu, kas atcelts saskaņā ar LESD 264. pantu, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai izpildītu spriedumu, ar kuru ir pasludināta šī akta atcelšana. Šie pasākumi nav saistīti ar šī akta izdošanu no Savienības tiesību sistēmas, jo tas tiek izdarīts jau ar pašu ES tiesu spriedumu par tiesību akta atcelšanu; šie pasākumi ir saistīti ar attiecīgā tiesību akta radīto seku, ko ietekmē konstatētie pārkāpumi, novēršanu¹¹³.

110 Skat. lietas *Leonor Rossi un Patricia Vinagre e Silva, Public Access to Documents in the EU* (Hart 2017), 59.–62., 175.–177. un 197.–198. lpp. Jāpiebilst, īpaši ņemot vērā piekļuves dokumentiem kontekstu, ka ES tiesas ir noraidījušas prasības pārskatīt to judikatūru, kas neļauj ES tiesām izdot rīkojumus iestādēm, tostarp ņemot vērā Hartas 47. pantu: skat., piemēram, spriedumus, 2014. gada 2. oktobris, *Strack/Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 145.–148. punkts, un 2015. gada 11. jūnijs, *McCullough/Cedefop*, T-496/13, nav publicēts, EU:T:2015:374, 16.–28. punkts.

111 Hartas 52. panta 3. punkts; Paskaidrojumi attiecībā uz Pamattiesību hartu (OV 2007, C 303, 17. lpp.) (turpmāk tekstā - “Paskaidrojumi”), Paskaidrojums par 47. pantu, 29. un 30. lpp. Minētais ir istenojams, ievērojot Savienības tiesību aktus, kas atbilstīgi Hartas 52. panta 3. punktam nodrošina “plašāku aizsardzību”: skat. manus secinājumus lietā *Egenberger*, C-414/16, EU:C:2017:851.

112 Paskaidrojumi par 52. pantu, 33. lpp. Skat. arī spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, *Toma un Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci*, C-205/15, EU:C:2016:499, 41. punkts un tajā minētā judikatūra; ģenerāladvokāta M. Vatelē secinājumus lietā *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:2, 73. un 74. punkts.

113 Spriedums, 2006. gada 7. jūnijs, *Österreichische Postsparkasse*/Komisija, T-213/01 un T-214/01, EU:T:2006:151, 54. punkts.

108. Tiesa ir precizējusi, ka, lai attiecīgā iestāde izpildītu savu LESD 266. pantā noteikto pienākumu ievērot atceļošā sprieduma prasības un pilnībā to izpildīt, šai iestādei ir jāievēro ne tikai šī sprieduma rezolutīvā daļa, bet arī pamati, balstoties uz kuriem tika taisīts spriedums un kuri ir tā nepieciešamais pamatojums tādā ziņā, ka tie ir vajadzīgi, lai noteiktu precīzu nozīmi tam, kas izklāstīts rezolutīvajā daļā¹¹⁴.

109. Tāpat Tiesas judikatūrā ir labi iesakņojies princips, ka attiecīgajai iestādei sava LESD 266. pantā noteiktā pienākuma pildīšanai ir rīcības brīvība lemt par vajadzīgajiem pasākumiem, kas būtu jāveic, lai pienācīgi izpildītu atceļošo spriedumu atkarībā no lietas konkrētajiem apstākļiem¹¹⁵. Kā Tiesa ir vairākkārt atzinusi, ES tiesas nevar aizstāt attiecīgo iestādi, lai noteiktu, kādi pasākumi ir jāveic, lai izpildītu to spriedumus¹¹⁶. Tāpēc LESD 266. pants ir jāinterpretē arī kā tāds, kas neļauj ES tiesām izdot rīkojumus vai norādījumus attiecīgajai iestādei novērst atcelšanas spriedumā konstatēto nelikumību¹¹⁷.

110. Tomēr, manuprāt, balstoties uz Tiesas judikatūru atbilstoši LESD 266. pantam, viena lieta ir attiecīgajai iestādei dot rīcības brīvību attiecībā uz to, kā tā izvēlas novērst atcelšanas spriedumā konstatētās nelikumības. Pavisam cita lieta ir, ja šī iestāde izmanto šo iespēju tā, ka Hartas 47. pantam tiek atņemta tā būtība.

b) Atbilstīgā ECT judikatūra attiecībā uz ECPAK 6. panta 1. punktu un 13. pantu

111. Spriedumā *NITC II* atsaucoties uz ECT lēmumu lietā *Hornsby* pret Grieķiju¹¹⁸, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar ierobežojošiem pasākumiem būtu “iluzoras”, ja Savienības tiesību sistēmā būtu pieļauts, ka ES tiesu pasludināts spriedums varētu palikt neefektīvs par sliktu kādam no lietas dalībniekiem, un tāpēc Vispārējās tiesas sprieduma izpilde ir jāuzskata par neatņemamu “procesa” sastāvdaļu, lai nodrošinātu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību Hartas 47. panta nozīmē¹¹⁹. Patiešām, lietā *Hornsby* pret Grieķiju ECT nosprieda, ka ECPAK 6. panta 1. punkts ietver “tiesības uz tiesu”, kurās piekļuves tiesības ir viens no aspektiem, un ka būtu neiedomājami, ka šajā pantā tiktu sīki aprakstītas lietas dalībniekiem sniegtās procesuālās garantijas – procedūras, kas ir taisnīgas, publiskas un ātras –, neaizsargājot tiesas nolēmumu izpildi¹²⁰.

112. Attiecībā uz ECPAK 6. panta 1. punktā garantēto tiesību uz taisnīgu izskatīšanu tiesā apjomu ECT nosprieda, ka šīs tiesības “ir jāinterpretē, ņemot vērā [ECPAK] preambulu, kurā tostarp ir noteikts, ka tiesiskums ir daļa no līgumslēdzēju valstu kopējā mantojuma. Viens no būtiskākajiem tiesiskuma aspektiem ir tiesiskās noteiktības princips, kas tostarp pieprasa, lai tiesību jautājumi, par kuriem tiesas

114 Skat., piemēram, spriedumu, 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/*McBride* u.c., C-361/14 P, EU:C:2016:434, 35. punkts un tajā minētā judikatūra.

115 Skat., piemēram, spriedumus, 2016. gada 28. janvāris, *CM Eurologistik* un *GLS*, C-283/14 un C-284/14, EU:C:2016:57, 76. punkts; 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/*McBride* u.c., C-361/14 P, EU:C:2016:434, 52. un 53. punkts; ģenerālvokātes E. Šarpstones [*E. Sharpston*] secinājumus Komisija/*McBride* u.c., C-361/14 P, EU:C:2016:25, 70. punkts. Tas bija uzsvērts ģenerālvokāta F. Ležē [*P. Léger*] secinājumos lietā *Interporc*, C-41/00 P, EU:C:2002:162, 65.–69. punkts.

116 Skat. ģenerālvokāta F. Ležē secinājumus lietā *Mattila/Padome* un Komisija, C-353/01 P, EU:C:2003:403, 30. punkts un tajā minētā judikatūra.

117 Skat., piemēram, spriedumu, 2014. gada 2. oktobris, *Strack/Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 146. punkts. Šī judikatūra saskan ar to judikatūru, kas attiecas uz ES tiesas pilnvaru apjomu saskaņā ar LESD 263. pantu, neļaujot tai izsniegt norādījumus iestādēm pat tad, ja tie attiecas uz veidu, kādā ir jāizpilda šis tiesas spriedumi: skat., piemēram, rīkojumu, 1995. gada 26. oktobris, *Pevasa* un *Inpesca/Komisija*, C-199/94 P un C-200/94 P, EU:C:1995:360, 24. punkts.

118 ECT, 1997. gada 19. marts, *Hornsby* pret Grieķiju, CE:ECHR:1997:0319JUD001835791, 40. un 41. punkts.

119 Spriedums *NITC II*, 61. punkts.

120 *Hornsby* pret Grieķiju, 40. punkts. Skat. arī, piemēram, ECT, 2017. gada 25. jūlijs, *Panorama Ltd* un *Milicic* pret Bosniju un Hercegovinu, CE:ECHR:2017:0725JUD006999710, 62. punkts un tajā minētā judikatūra.

ir pieņēmušas galīgo lēmumu, netiktu vēlreiz pārskatīti”¹²¹. ECT papildus norādīja: “Tiesiskās noteiktības priekšnoteikums ir ievērot *res judicata*, tas ir, spriedumu galīguma principu. Šis princips nosaka, ka nevienam lietas dalībniekam nav tiesību lūgt pārskatīt galīgu un saistošu spriedumu vienīgi tāpēc, lai panāktu lietas atkārtotu izskatīšanu un jaunu slēdzienu tajā.”¹²²

113. Attiecībā uz *res judicata* principu ECT uzsvēra, ka “visās tiesību sistēmās spriedumu *res judicata* principa iedarbībai ir ierobežojumi *ad personam* un attiecībā uz materiālo piemērošanas jomu”¹²³ un ka “valsts ir atbildīga par to, lai organizētu tiesību sistēmu tā, lai tiktu atklātas saistītās tiesvedības un vajadzības gadījumā tās tiktu apvienotas vai tiktu aizliegts uzsākt jaunas tiesvedības par vienu un to pašu jautājumu nolūkā apiet galīgo nolēmumu atkārtotu izskatīšanu slēptu apelāciju veidā paralēlās tiesvedībās”¹²⁴.

114. Līdz ar to ECT savā judikatūrā par ECPAK 6. panta 1. punktu ir izskatījusi lietas, kurās ar vēlāku spriedumu ir atcelts jau galīgs spriedums, un izveidojusi tiesiskās noteiktības un *res judicata* (spriedumu galīguma) principu piemērošanas sistēmu, kurā tā ir papildinājusi šo principu dažādās komponentes.

115. Piemēram, lietā *Kehaya* un citi pret Bulgāriju¹²⁵ jautājums par to, vai valsts vai prasītāji ir viena un tā paša zemesgabala īpašnieki, tika pārskatīts vēlākā tiesvedībā, un šajā sakarā tika pieņemts atšķirīgs nolēmums¹²⁶. ECT uzskatīja, ka “otrās iespējas” sniegšana valstij panākt jau izšķirta strīda, attiecībā uz kuru strīdus tiesvedībā ir taisīti galīgie spriedumi, pārskatīšanu” bija “impulsīva un izraisīja tiesisko nenoteiktību”¹²⁷. Tāpēc tā nosprieda, ka ir tikušas apdraudētas ECPAK 6. panta 1. punktā noteiktās prasītāju tiesības, jo vēlākajā spriedumā “netika ņemts vērā viss tiesas process, kurš bija beidzies ar galīga tiesas lēmuma pieņemšanu [...] un kurš turklāt jau bija izpildīts”¹²⁸. Pirmajā tiesvedībā pieņemtajam galīgajam spriedumam atņemot visas tiesiskās sekas, valsts iestādes ir pārkāpušas ECPAK 6. panta 1. punktā ietvertu tiesiskās noteiktības principu¹²⁹.

116. Turklāt lieta *Esertas* pret Lietuvu¹³⁰ attiecās uz situāciju, kurā prasības nebija identiskas, bet attiecās tieši uz vienām un tām pašām tiesiskajām attiecībām un apstākļiem, kas bija būtiski, lai izšķirtu strīdu, un atšķirās vienīgi laikposmi, attiecībā uz kuriem bija celtas šīs prasības¹³¹. ECT atzina, ka “situācija, kad galīgajā lēmumā vienā lietā jau konstatētos faktus tiesa vēlāk noraida jaunā lietā starp tiem pašiem lietas dalībniekiem, ir līdzīga situācijai, kad pēc tiesvedības atsākšanas saistošs un izpildāms lēmums tiek atcelts kopumā”¹³². Rezultātā tā lēma, ka šāda situācija var arī novest pie tiesiskās noteiktības principa neievērošanas, pārkāpjot ECPAK 6. panta 1. punktu¹³³.

121 Skat., piemēram, ECT, 1999. gada 28. oktobris, *Brumărescu* pret Rumāniju, CE:ECHR:1999:1028JUD002834295, 61. punkts; 2003. gada 24. jūlijs, *Ryabykh* pret Krieviju, CE:ECHR:2003:0724JUD005285499, 51. punkts; 2016. gada 21. aprīlis, *Chengelyan* un citi pret Bulgāriju, CE:ECHR:2016:0421JUD004740507, 31. punkts un tajā minētā judikatūra.

122 ECT, 2005. gada 6. decembris, *Popov* pret Moldovu (Nr. 2), CE:ECHR:2005:1206JUD001996004, 45. punkts (citāti izlaisti); skat. arī, piemēram, ECT, 2016. gada 27. oktobris, *Vardanyan* un *Nanushyan* pret Armēniju, CE:ECHR:2016:1027JUD000800107, 67. punkts un tajā minētā judikatūra.

123 Skat., piemēram, ECT, 2006. gada 12. janvāris, *Kehaya* un citi pret Bulgāriju, CE:ECHR:2006:0112JUD004779799, 66. punkts; 2014. gada 16. janvāris, *Brletić* pret Horvātiju, CE:ECHR:2014:0116JUD004200910, 43. punkts.

124 ECT, 2007. gada 13. novembris, *Driza* pret Albāniju, CE:ECHR:2007:1113JUD003377102, 69. punkts.

125 ECT, 2006. gada 12. janvāris, *Kehaya* un citi pret Bulgāriju, CE:ECHR:2006:0112JUD004779799.

126 *Kehaya* un citi pret Bulgāriju, 59.–60., 62., 67. un 68. punkts.

127 *Kehaya* un citi pret Bulgāriju, 69. punkts.

128 *Kehaya* un citi pret Bulgāriju, 70. punkts.

129 *Kehaya* un citi pret Bulgāriju, 70. punkts.

130 ECT, 2012. gada 31. maijs, *Esertas* pret Lietuvu, CE:ECHR:2012:0531JUD005020806.

131 *Esertas* pret Lietuvu, 23. un 24. punkts.

132 *Esertas* pret Lietuvu, 25. punkts.

133 *Esertas* pret Lietuvu, 25. punkts.

117. Attiecībā uz ECPAK 13. pantā ietvertajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību ECT savā judikatūrā ir uzsvērusi, ka, lai gan šī noteikuma piemērošanas joma var atšķirties atkarībā no prasītāja sūdzības rakstura saskaņā ar ECPAK, “13. pantā paredzētajai tiesību aizsardzībai ir jābūt “efektīvai” kā praksē, tā arī tiesībās, proti, tādā nozīmē, ka valsts iestāžu darbība vai bezdarbība nedrīkst nepamatoti kavēt šo tiesību īstenošanu”¹³⁴, vai arī, “vai nu novēršot iespējamo pārkāpumu vai tā turpināšanos, vai nodrošinot atbilstīgu tiesisko aizsardzību saistībā ar ikvienu jau notikušo pārkāpumu”¹³⁵. Ņemot to vērā, ECT secināja, ka “neatkarīgi no tā, vai galīgais izpildāmais lēmums ir tiesas sprieduma vai administratīvas iestādes lēmuma formā, valsts tiesību aktos un [ECPAK] ir noteikts, ka tas ir jāizpilda”¹³⁶. Šo secinājumu ECT sasaistīja ar iepriekš minēto lietu *Hornsby* pret Grieķiju un ar to saistīto judikatūru, kurā tā no tā sauktajām “tiesībām uz tiesu”, kas izriet no ECPAK 6. panta 1. punkta, ir izsecinājusi šo maksimu¹³⁷.

118. Pamatojoties uz iepriekš minēto, es norādu, ka ECT tiesību uz taisnīgu tiesu interpretācijā ECPAK 6. panta 1. punkta nolūkā tiek ņemta vērā nepieciešamība nodrošināt tiesisko noteiktību, nepieļaujot sekojoša sprieduma pieņemšanu, ar kuru valsts iestādei var tikt dota “otra iespēja” turpināt pēc būtības izskatīt tiesā tos pašus jautājumus, kas jau uzdoti pirmajā spriedumā, pat tādās situācijās, uz kurām *res judicata* princips īsti neattiecas. Turklāt, ņemot vērā tiesību aizsardzības efektivitāti praksē un tiesībās, ECT, interpretējot ECPAK 13. pantu, pievērs galveno uzmanību sprieduma izpildes nodrošināšanai un tam, ka šāds spriedums ir jāpildina jāiegūst, tas ir jāizpilda un tam ir jāsniedz pietiekama tiesiskā aizsardzība prasītājam. Es uzskatu, ka šajos punktos ir informācija par to, kā interpretēt saskaņā ar Hartas 47. pantu noteiktās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, un par to, kā tās piemērot lēmumam par atkārtotu iekļaušanu sarakstā šajā apelācijas sūdzībā.

c) Piemērošana šīs apelācijas sūdzības apstākļos

119. Tāpēc es uzskatu, ka Hartas 47. pants, aplūkojot to kopā ar ECT attiecīgo judikatūru par ECPAK 6. panta 1. punkta un 13. panta piemērošanu, būtu jāinterpretē kā tāds, kas ierobežo ar LESD 266. pantu Savienības iestādei sniegto rīcības brīvību veikt pasākumus, lai novērstu ES tiesu spriedumā konstatētu tiesībapārkāpumu tādos apstākļos, kas dod šai iestādei “otro iespēju” pārskatīt juridiskus jautājumus, par kuriem iepriekšējā spriedumā jau ir lēmušas ES tiesas, un tādējādi atņem lietas dalībniekiem tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar šo spriedumu¹³⁸. Es uzsveru, ka Hartas 47. pantā paredzētajām tiesībām uz tiesību aizsardzību ir jābūt efektīvām gan praksē, gan tiesībās.

120. Pretēji Padomes apgalvotajam šādas pieejas mērķis nav ierobežot Tiesas judikatūru par LESD 266. panta piemērošanu attiecībā uz ierobežojošiem pasākumiem. Plašākā nozīmē tā drīzāk nodrošina to, ka ar LESD 266. pantu izveidotā tiesību aizsardzības sistēma pilnībā atbilst Hartas 47. pantam.

134 ECT, 2000. gada 27. jūnijs, *İlhan* pret Turciju, CE:ECHR:2000:0627JUD002227793, 97. punkts; skat. arī, piemēram, 2012. gada 12. septembris, *Nada* pret Šveici, CE:ECHR:2012:0912JUD001059308, 207. punkts un tajā minētā judikatūra.

135 ECT, 2000. gada 26. oktobris, *Kudla* pret Poliju, CE:ECHR:2000:1026JUD003021096, 157. un 158. punkts; skat. arī, piemēram, ECT, 2018. gada 16. janvāris, *Ciocodeică* pret Rumāniju, CE:ECHR:2018:0116JUD002741309, 88. punkts un tajā minētā judikatūra. Jāatzīmē, ka ECPAK 35. panta 1. punkts, kurā paredzēti noteikumi saistībā ar valsts tiesību aizsardzības līdzekļu izsmelšanu, ir balstīts uz ECPAK 13. pantā atspoguļoto pieņēmumu, attiecībā uz kuru tai ir “cieša pārliecība”, ka pastāv efektīvs valsts tiesību aizsardzības līdzeklis attiecībā uz lietas atspoguļoto pieņēmumu, attiecībā uz kuru tai ir “cieša pārliecība”, ka pastāv efektīvs valsts tiesību aizsardzības līdzeklis attiecībā uz lietas dalībnieka tiesību, kuras garantētas ECPAK, iespējamo pārkāpumu: skat. sprieduma *Kudla* pret Poliju 152. punktu. ECT uzskata, ka tiesību aizsardzības līdzeklis, kas ir atkarīgs no valsts iestāžu patstāvīgas rīcības, nevar uzskatīt par efektīvu ECPAK 35. panta 1. punkta nozīmē; skat., piemēram, ECT lēmums, 2004. gada 29. jūnijs, *B. un L.* pret Apvienoto Karalisti, CE:ECHR:2004:0629DEC003653602, 9. lpp.; ECT spriedums 2008. gada 29. aprīlis, *Burden* pret Apvienoto Karalisti, CE:ECHR:2008:0429JUD001337805, 40. punkts un tajā minētā judikatūra.

136 ECT, 2007. gada 13. novembris, *Ramadhi* un citi pret Albāniju, CE:ECHR:2007:1113JUD003822202R, 49. punkts. Skat. arī, piemēram, ECT, 2009. gada 3. februāris, *Nuri* pret Albāniju, CE:ECHR:2009:0203JUD001230604, 8. punkts; 2009. gada 3. februāris, *Hamzaraj* pret Albāniju (Nr. 1), CE:ECHR:2009:0203JUD004526404, 26. punkts.

137 Skat. 120. zemsvītras piezīmi iepriekš. Skat. arī, piemēram, ECT, 2012. gada 31. jūlijs, *Manushaqe Puto* un citi pret Albāniju, CE:ECHR:2012:0731JUD000060407, 72., 90. un 94. punkts (kurā minēts spriedums *Hornsby* pret Grieķiju, 40. punkts).

138 Jānorāda, ka Hartas 47. pantā paredzēto tiesību izmantošana vienmēr ir pakļauta pamatotiem ierobežojumiem, kā noteikts Hartas 52. panta 1. punktā. Skat. *Kadi II*, 101. punkts.

121. Turklāt šādu pieeju nevar apiet, nodrošinot iespēju celt prasību par zaudējumu atlīdzību, lai panāktu ES ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos¹³⁹. Es atzīstu, ka prasība par zaudējumu atlīdzību principā ir pieejama, lai lietas dalībniekam sniegtu kompensāciju par kaitējumu, kas nodarīts, Padomei veicot nelikumīgas darbības un rīkojoties saistībā ar lēmumu pieņemšanu par atkārtotu iekļaušanu ierobežojošu pasākumu sarakstā¹⁴⁰. Tomēr prasība par zaudējumu atlīdzību, manuprāt, nevar nodrošināt kompensāciju par tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu šīs apelācijas sūdzības apstākļos, ja Padomes rīcības brīvība izvēlēties tādus pasākumus, kādus tā uzskata par vajadzīgiem, lai novērstu tiesībapārkāpumu, tiek uzskatīta par saderīgu ar LESD 266. pantu. Ņemot vērā šos apstākļus, nosacījumi, lai iestātos ES ārpuslīgumiskā atbildība, proti, prasība par *pietiekami būtisku* tādas tiesību normas *pārkāpumu*, kuras mērķis ir piešķirt tiesības personām¹⁴¹, nebūtu izpildīti.

122. Ņemot vērā iepriekš minēto, es uzskatu, ka Vispārējās tiesas spriedumā *NITC II* nav pieļauta itin nekāda kļūda tiesību piemērošanā.

123. Es uzskatu, ka pamats attiecībā uz finanšu atbalstu un pamats attiecībā uz loģistikas atbalstu ir atšķirīgi pamati, uz kuriem balstījusies Padome, lai atkārtoti iekļautu *NITC* sarakstā, pamatojoties uz iekļaušanas sarakstā kritēriju saskaņā ar Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktu un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktu un atsaucoties uz atbalsta sniegšanu Irānas valdībai.

124. Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā vārds “piemēram” (“[...] atbalstu, piemēram, materiālu atbalstu, loģistikas vai finansiālu atbalstu [...]”) norāda, ka trīs minētie atbalsta veidi nav izsmeļošs uzskaitījums¹⁴² un ka šo kritēriju var attiecināt arī uz citiem atbalsta veidiem¹⁴³. Patiešām, ES tiesas ir nospriedušas, ka šis kritērijs attiecas uz *jebkādu atbalstu* – pat ja tam nav nekādas faktiskas tiešas vai netiešas saiknes ar kodolieroču izplatīšanu –, kas tā kvalitatīvā vai kvantitatīvā nozīmīguma dēļ var veicināt šo izplatīšanu, sniedzot Irānas valdībai it īpaši materiālus, finansiālus vai loģistikas resursus vai iespējas, kuras ļauj tai turpināt kodolieroču izplatīšanas darbības¹⁴⁴.

125. Ņemot vērā iepriekš minēto, es uzskatu, ka *NITC* tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību šajā lietā netika pārkāptas, jo spriedums *NITC I* tika ne vien efektīvi izpildīts, bet arī Vispārējā tiesa šajā spriedumā nelēma attiecībā uz pamatu par loģistikas atbalstu. Līdz ar to, izskatot Tiesā iesniegtos materiālus, nešķiet, ka Padome ir panākusi tāda jautājuma atkārtotu izskatīšanu, kas jau bijis izlemts spriedumā *NITC I*.

139 Skat. LESD 268. pantu un 340. panta otro daļu.

140 Skat., piemēram, spriedumus, 2017. gada 13. decembris, *HTTS*/Padome, T-692/15, EU:T:2017:890 (prasība par zaudējumu atlīdzību noraidīta), un *Bateni*/Padome, T-455/17, izskatīšanā; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2015. gada 18. septembris, *HTTS* un *Bateni*, T-45/14, nav publicēts, EU:T:2015:650, 66. punkts.

141 Skat., piemēram, spriedumu, 2017. gada 30. maijs, *Safa Nicu Sepahan*/Padome, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 29. un 30. punkts.

142 Var būt lietderīgi norādīt, ka Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts ne visās valodās formulēts vienādi. Lielākajā daļā valodu termins “atbalsts” ir novietots sākumā, un tam seko atbalsta sniegšanas pierādījumu piemēri (“[...] atbalstu, piemēram, materiālu atbalstu, loģistikas vai finansiālu atbalstu [...]”). Tomēr dažās valodās (skatīt, piemēram, igauņu, somu un vācu valodas versijas) uzreiz ir minēti trīs atbalsta piemēri, proti, materiālais, loģistikas vai finansiālais atbalsts. Tas, šķiet, vēl papildus norāda uz nostāju, ka pamats par finansiālu atbalstu un pamats par loģistikas atbalstu ir atšķirīgi pamati un ka Vispārējā tiesa spriedumā *NITC II* nav lēmusi pēc būtības par “atbalstu” vispār, bet gan par pamatu, kas attiecas uz finansiālu atbalstu.

143 Skat., piemēram, spriedumu, 2016. gada 1. marts, *National Iranian Oil Company*/Padome, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 84. punkts; rīkojumu, 2017. gada 4. aprīlis, *Sharif University of Technology*/Padome, C-385/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:258, 68. punkts.

144 Spriedums, 2016. gada 28. aprīlis, *Sharif University of Technology*/Padome, T-52/15, EU:T:2016:254, 54. un 59. punkts un tajos minētā judikatūra (apelācijas sūdzība noraidīta ar rīkojumu, 2017. gada 4. aprīlis, *Sharif University of Technology*/Padome, C-385/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:258). Skat. arī, piemēram, spriedumus, 2016. gada 1. marts, *National Iranian Oil Company*/Padome, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 79.–81. punkts, un 2016. gada 8. septembris, *Iranian Offshore Engineering & Construction*/Padome, C-459/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:646, 58. punkts un tajā minētā judikatūra.

126. Turklāt, pat tad, ja Vispārējās tiesas konstatējums, kas atspoguļots iepriekš 54. punktā, par to, cik plašas ir Padomes pilnvaras pārveidot prasību par tādu, kas attiecas uz loģistikas atbalstu, varētu potenciāli izraisīt pretrunas ar ECT judikatūru, kura attiecas uz “otrās iespējas” tiesvedību (skat. 112.–116. punktu iepriekš), nav iesniegti detalizēti materiāli par šādas judikatūras attiecināšanu uz šīs apelācijas sūdzības apstākļiem.

127. Atgādinu arī, ka materiālos, kas tika iesniegti Tiesai saistībā ar šo apelācijas sūdzību, nav pamatots apgalvojums, ka Padome ir izmantojusi tā saukto “noglabāšanas” metodi un tādējādi laikā, kad tika pieņemts lēmums par pirmreizējo iekļaušanu sarakstā, ir noslēpusi juridiskus un faktiskus argumentus, lai tos izmantotu, pieņemot lēmumu par *NITC* atkārtotu iekļaušanu sarakstā.

128. Līdz ar to es secinu, ka, lai gan šo apelācijas sūdzību nevar atrisināt pēc līdzības ar *Kadi*, *OMPI* un *Interporc* lietām un Padomes īstenotie ierobežojošie pasākumi ir ierobežoti ar tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saskaņā ar Hartas 47. pantu, tostarp saskaņā ar attiecīgo ECT judikatūru par ECPAK 6. panta 1. punktu un 13. pantu, es neuzskatu, ka šīs apelācijas sūdzības apstākļos ar lēmumu par atkārtotu iekļaušanu sarakstā ir pārkāptas Hartas 47. pantā paredzētās *NITC* tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

VI. Secinājumi

129. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto analīzi, es ierosinu Tiesai noraidīt *NITC* apelācijas sūdzības pirmo pamatu.